

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Θεσσαλονίκη 15.2.2016

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΣΤΟ ΒΕΛΛΙΔΕΙΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΕ ΘΕΜΑ:
«ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ»

Έντυπωσιακή και πολυπληθέστατη, (περίπου 6.000 άτομα κατά την εκτίμηση των ειδικών) ήταν η Έκδήλωση με γενικό θέμα: «**Διαπιστώσεις και προβληματισμοί για την ορθόδοξη πίστη μας**» που πραγματοποιήθηκε στο **Βελλίδειο Συνεδριακό Κέντρο της Θεσσαλονίκης** τό βράδυ της **Κυριακής 14-2-2016**. Συνδιοργανωτές ήταν η **Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης**, 22 συνεργαζόμενα **Χριστιανικά Σωματεία** νέων, έπιστημόνων και γονέων, και η **Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων (ΠΕΘ)**.

Η Έκδήλωση ξεκίνησε με τον χαιρετισμό του **Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου**, που ώδήγησε τό άκροατήριο σέ ένθουσιώδεις επίδοκιμασίες και ιδιαίτερος όταν ο κ. **Άνθιμος** είπε «**ή τάν ή επί τάς, τόσο για την πίστη όσο και την Μακεδονία μας**».

Στή συνέχεια πρώτος ώμίλησε ό κ. **Φραγκούλης Φράγκος**, στρατηγός έ.ά. και επίτιμος άρχηγός ΓΕΣ με θέμα: «**Προϊούσα ισλαμοποίηση της Ελλάδος (προσφυγικό, μεταναστευτικό, δημογραφικό)**». Μετά ό πανοσιολ. άρχιμ. **π. Άθανάσιος Άναστασίου**, προηγούμενος της ιερής **Μονής Μεγάλου Μετεώρου** ώμίλησε με θέμα: «**Τμήμα ισλαμικών σπουδών στή Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ**», και κατόπιν ό κ. **Κωνσταντίνος Σπαλιώρας**, Πρόεδρος της ΠΕΘ με θέμα: «**Μετάλλαξη του μαθήματος των Θρησκευτικών**».

Τό όλο γεγονός ήταν μιά δικαίωση αυτών που έπεχείρησαν νά τιμήσουν τίς άξίες της έλληνορθόδοξης κοινωνίας μας, και επί πλέον με την άψογη συμπεριφορά τους νά διδάξουν πώς πρέπει νά γίνονται οί εκδηλώσεις και όταν άκόμη είναι διαμαρτυρίες ένώπιον τόσο μεγάλου και ένθουσιώδους πλήθους.

Στό τέλος άνεκοινώθη **Ψήφισμα** που ένεκρίθη διά βοής, και η Έκδήλωση έκλεισε με τον **Έθνικό Ύμνο**. Όλος ό κόσμος έχαιρέτισε τον οικείο έπίσκοπο, τούς άλλους παρισταμένους **Σεβ. Μητροπολίτες, Γλυφάδας κ. Παύλο, Κυθήρων κ. Σεραφείμ και Θεομών κ. Δημήτριο**, όπως και τούς διακεκοιμένους όμιλητές. Δόξα τῷ Θεῷ.

Έκ τής Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μέ χαρά καί συγκίνηση χαιρετίζω τήν ἡμερίδα σας, ἀφιερωμένη στή μεγάλη καί μοναδική μορφή τοῦ ὀσίου θεοφόρου Γέροντος, ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Κουσοκαλυβίτου, εὐχόμενος ταπεινά ὅπως ἡ πλουσία Χάρις του ἐπιδαφιλεύσει στίς καρδιές σας, πρὸς ὠφέλεια καί στηριγμόν ὄλων ὑμῶν τῶν συμμετεχόντων εἰς αὐτήν.

Ὅπως γνωρίζετε, ὁ ἅγιος Γέροντας ἰδιαίτερα ἀγαποῦσε τούς νέους καί ποιοῦσε πολύ γι' αὐτούς πού ἐνῶ ἔχουν «ἀγνές καί ἀπονήρευτες ψυχές» ὅπως ἔλεγε, μοιάζουν μέ πρόβατα ὡς μή ἔχοντα ποιμένα. Ἐσεῖς καλεῖσθε νά μεταλαμπαδεύσετε τήν ἔνθεη γνώση τῆς πολυσχιδοῦς προσωπικότητος τοῦ χαρισματικοῦ ἁγίου μας Πορφυρίου στή νέα γενιά, πού ἀναζητᾷ πρότυπα ζωῆς, νόημα ζωῆς, σκοπό ὑπάρξεως.

Ὁ ἅγιός μας, μέ τήν παιδιόθεν ἁγία ζωή του, μᾶς δίδαξε ἐμπειρικῶς τήν πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τήν τελειότητα, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ὡς «ὑπέρβαση» τῶν πάντων. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ αἰσιοδοξία, ἡ πληρότητα τῆς ὑπάρξεως, γι' αὐτό καί συνεχῶς τόνιζε τό «ἀγαπήσατε τόν Χριστόν καί μηδέν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ».

Εὐχομαι αὐτήν τήν ἀγάπη, «ὡς καῦσιν ψυχῆς ὑπέρ πάσης τῆς κτίσεως» καί ὡς ἐνοποιό καί συνεκτική δύναμη στίς μεταξύ μας σχέσεις, νά ἐγκολπωθοῦμε καί ποθήσουμε βαθιά μέσα μας, ἐνθυμούμενοι τά τελευταῖα ψελλίσματα τοῦ ἁγίου μας πρῖν ἀπό τήν ὄσια κοίμησή του: «Ἴνα ὧσι ἓν». Νά εἶμαστε ὅλοι ἓνα, ἤθελε, ἀλλά καί ἔτσι πρέπει, διότι ὅπως γράφει καί ὁ ἔνθεος ἔθνικός μας ποιητής, κατά τόν ἅγιό μας Πορφύριο, στόν Ὑμνο τῆς Ἐλευθερίας του, ὁ Διονύσιος Σολωμός: «Ἄν μισοῦνται ἀνάμεσά τους δέν τούς πρέπει λευτεριά».

Ἀρχιμ. Ἀρσένιος Κωτσόπουλος

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

**τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Βαρνάκοβας
Θεοδοσίας Μοναχῆς**

*Παναγιώτατε,
εὐλαβέστατοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,
Εὐλογεῖτε!*

Ὁ Ὅσιος Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης, ὅπως ἀπλᾶ καί φυσικά διῆλθε τόν χρόνο τῆς ἐπιγείου βιοτῆς Του, μέ τήν ἴδια ἀπλότητα εἰσηλθε καί στήν δική μας ζωή, σέ μιὰ δύσκολη περίοδο γιά τήν μικρή τότε Ἀδελφότητά μας, πού εἶχε ἄμεσα ἀνάγκη γιά στήριξι καί διακριτική καθοδήγησι.

Τό πῶς ἡ Πρόνοια τοῦ ἁγίου Θεοῦ Τόν ἔφερε κοντά μας παραμένει μυστήριο,

καθώς ή πρώτη τηλεφωνική επικοινωνία Του μαζί μας (τό 1985 στήν 'Ι. Μονή 'Αγίων Θεοδώρων Καλαβρύτων, ὅπως ἔχει δημοσιευθεῖ στό σχετικό βιβλίο τοῦ 'Ελλογ. Καθηγητοῦ κ. Γ. Κρουσταλλάκη), ἦταν ή ἀπροσδόκητη «φωνή τοῦ Θεοῦ», πού μᾶς ὑπεδείκνυε ἀπό τί νά φυλαχθοῦμε καί πῶς νά πορευθοῦμε μέ τά διάφορα θέματα τῆς τότε Μονῆς.

Δέν εἶχε προϋπάρξει οὐδεμία γνωριμία ή επικοινωνία μαζί Του, ὅμως, ὅσοι εἶναι «γνωστοί στόν Θεό», ὑπερβαίνουν τά ἀνθρώπινα καί ζοῦν σέ ἄλλες συχνότητες.

Ἄλλά καί ὅταν ἀργότερα ἔκτακτοι λόγοι ὑγείας μᾶς ὀδήγησαν σέ νοσοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν, πιστέψαμε ἀπόλυτα ὅτι ἐπρόκειτο γιά εὐκαιρία συναντήσεως μετά τοῦ ὀσίου Γέροντος, ὁ ὁποῖος, ὄχι μόνο μᾶς ἀνεγνώρισε, ἄν καί εἶχε κλειστά τά μάτια Του, ἀλλά καί ἀπεκατέστησε μέ τό ἱαματικό Του χάρισμα τό ὀξύ πρόβλημα ὑγείας πού ἀπαιτοῦσε ἄμεση χειρουργική ἐπέμβασι.

Δύο ἡμέρες πρὶν τήν μακαρία Του κοίμησι, μᾶς ἔστειλε μέ κάποιον πού, καθ' ὑπόδειξιν δική μας, τόν ἐπεσκέφθη στά Καυσοκαλύβια, τήν ἐξῆς διαβεβαίωσι: «Νά πῆς στήν ψυχή πού σέ ἔστειλε καί δοκιμάζεται πολύ ὅτι κάθε βράδυ κάνω μαζί τους προσευχή καί ὅτι καί ἀπό τόν τάφο θά τήν προστατεύω!».

Τό ὅτι δέ συνεχίζει νά μᾶς παρακολουθῆ μέ ἀνύστακτη πατρική φροντίδα ἀποδεικνύεται καί ἀπό τό ἐξῆς ἀπλό ἀλλά συνάμα ξεχωριστό γεγονός: Ὅταν τόν Μάιο τοῦ 1992 ή Ἀδελφότητά μας εἶχε πλέον μετοικήσει γιά λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μας στήν 'Ι. Μονή Παναγίας Βαρνάκοβας καί ἐπρόκειτο νά γίνη ή Μεγαλοσχημία μου, ἐπισκέφθηκε τήν Μονή μας μιά πνευματική του κόρη, ἔχοντας τόν μοναχικό Του Μανδύα καί τά παπούτσια Του, τά ὁποῖα μᾶς χορήγησαν ιδιαίτερη εὐλογία. Προσωπικά τό ἐξέλαβα σάν ἀπάντησι σέ ἕναν δισταγμό πού εἶχα σχετικά μέ τόν Μανδύα πού ἔπρεπε νά φορέσω στήν Κουρά, καθῶς αἰσθανόμουν ὄχι ἄνετα μέ κάτι ἐπιπλέον τοῦ λιτοῦ ράσου.

Παναγιώτατε,

εὐλαβεστάτη ὁμήγουρις,

Αἰσθάνομαι μεγάλη τήν τιμή νά καλοῦμαι νά ἀρθρώσω λόγο γιά τήν εὐλογία τῆς παρουσίας τοῦ ὀσίου Πορφυρίου στήν ζωή τῆς Ἀδελφότητός μας ἀλλά καί τῆς δικῆς μου ιδιαίτερα. Βέβαια, ή σχέσις μας μέ τούς Ἁγίους εἶναι ζωντανή, ὄχι μιά ἀνάμνησι, γι' αὐτό καί δύσκολα ἀποκαλύπτεται μέσα ἀπό λέξεις καί γεγονότα. Ὁ μόνος λόγος ὅμως πού τόλμησα νά κάνω αὐτή τή μικρή προσωπική ἀναφορά, εἶναι ή αἴσθησις χρέους πρὸς ἐσᾶς, τά νέα παιδιά, γιά νά γνωρίσετε, μέσα ἀπό τήν ἐλάχιστη δική μου ἐμπειρία καί τά ὅσα περισσότερα καταθέσουν οἱ ἐκλεκτοί ὁμιλητές, τήν σύγχρονη ὀσιακή μορφή Του, πού καθηγίασε τήν ἐποχή μας. Διότι ὁ πνευματικός λιμός εἶναι ἐπί θύραις, καί τό παράδειγμα τῶν Ὀσίων πού πρὶν λίγα χρόνια συναναστράφημεν καί ἐγνωρίσαμεν ἰδίους ὄμμασιν, ἀποτελεῖ γνήσια καί πιό προσιτή τροφή γιά τήν ψυχή μας.

Ἡ ἀπλότητα τῆς βιοτῆς, ἡ ἀμεσότητα τοῦ λόγου, ἡ βεβαιότητα τῆς πίστεως καί ἡ ἐνάρετη πολιτεία τους κρύβουν τήν δύναμι πού ταπεινώνει καί ξεκαθαρίζει τόν πολύπλοκο νοῦ τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Γι' αὐτό καί εἶναι τόσο σημαντική ἡ ἐντρύφησις στόν βίο τους, διότι μᾶς παρέχει τά «κλειδιά» καί τίς ἀπαντήσεις πού χρειαζόμαστε γιά νά διέλθουμε τήν ἐποχή μας μέ χαρά, χωρίς φθορά.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε καί ταπεινά σᾶς συγχαίρουμε γιά τήν εὐλάβειά σας πρὸς τόν νέο Ὅσιό μας Πορφύριο τόν Καυσοκαλυβίτη. Εὐχόμεθα δέ, διά πρεσβειῶν Του, ὅσον ἐπιπλέον χρόνο μᾶς ἐμπιστευθεῖ ὁ Θεός, νά εἶναι γιά τήν δόξα Του, καί στό τέρμα τοῦ στίβου τῆς ζωῆς μας νά ἀναδειχθοῦμε μέ τήν Χάρι Του νικητές τῆς ὄντως ζωῆς. Ἀμήν.

*Εὐχεσθε ὑπέρ ἡμῶν,
Θεοδοσίας Μοναχῆς καί τῆς Συνοδείας αὐτῆς*

* * *

Ἐπιστολή σέ ἀγαπητούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς Φοιτητές τῆς Θεολογίας

*Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας μας,
χαίρετε τήν ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τῆς ὁποίας τίποτε γλυκύτερο δέν ὑπάρχει στόν κόσμο.*

Χαίρω γιά τήν εὐλογημένη σας χριστιανική ομάδα καί πνευματική σας συντροφιά. Ἔτσι, ὁ ἕνας συμπνευματίζεται μέ τόν ἄλλο. Καί ὅλοι μαζί ἀποτελεῖτε μία δύναμη τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τήν ὁποία δίνετε μιά καλή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ στήν σημερινή κοινωνία.

Χάρηκα ἐπίσης ἀπό τήν πληροφορία ὅτι θέλετε νά τιμήσετε τόν νέον ὄσιο Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἅγιο Πορφύριο τόν Καυσοκαλυβίτη. Εἶχα τήν χαρά καί τήν θεία εὐλογία, φίλοι μου, νά γνωρίσω τόν πατέρα αὐτόν τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ἀσπασῶ τήν χεῖρα του, νά ἀκούσω τίς ἅγιες νουθεσίες του καί νά λάβω τήν εὐχή του.

Ἐπειδή γνωρίζω ὅτι θέλετε νά εἶστε ἀγωνιστές γιά τά ὅσια καί τά ἱερά τῆς πίστεώς μας, γι' αὐτό σᾶς λέγω καί σᾶς προτρέπω νά στρέψετε ἰδιαίτερα τήν προσοχή σας στόν βίο καί τήν δυσκολία τοῦ ὀσίου πατρός Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Γιατί, γιά νά εἶναι οἱ ἀγῶνες μας εὐλογημένοι ἀπό τόν Κύριο, πρέπει νά ἀπορρέουν ἀπό μιά καρδιά πού ἀγαπάει πολύ τόν Χριστό καί ἀγωνίζεται νά εἶναι καθαρή ἀπό τούς μολυσμούς τῆς ἁμαρτίας. Ἐάν δέν συνδυάζουμε τήν ἀγωνιστικότητα μέ τήν πνευματικότητα, τότε οἱ ἀγῶνες μας γιά τήν πίστη, δέν θά εἶναι εὐαρεστοί στόν Χριστό καί γι' αὐτό δέν θά εἶναι πετυχημένοι. Ὁ βίος τοῦ ἁγίου πατρός ἡμῶν Πορφυρίου μᾶς λέγει ὅτι, ὅ,τι λέγουμε καί ὅ,τι κάνουμε πρέπει νά ξε-

κινᾶ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι ἀπό αἴσθημα προβολῆς καί ὅλα πρέπει νά ἀρχίζουν μέ προσευχή καί νά συνοδεύονται μέ τήν προσευχή.

Γιά νά τό πετύχουμε αὐτό, φίλοι μου, γιά νά ἀποκτήσουμε, δηλαδή, ἀγάπη στήν προσευχή καί καθαρότητα καρδιάς, αὐτό εἶναι ὀλόκληρη ἐπιστήμη. Τήν ἐπιστήμη αὐτή τήν ξέρουν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά θά τήν δεῖτε ἀπλουστευμένη καί πρακτικά δοσμένη στίς διδαχές τοῦ ὁσίου πατρὸς Πορφυρίου τοῦ Κουσοκαλυβίτου, τόν ὁποῖον ἡ νεωστὶ ἀδελφότητά σας ἀγαπᾶ καί τιμᾶ. Ἔχουν ἐκδοθεῖ πολλά βιβλία, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στόν πατέρα αὐτόν. Εἶναι βιβλία αὐτοπτῶν καί αὐτηκόων μαρτύρων τοῦ ἁγιασμένου πατρὸς, γι' αὐτό καί ἔχουν μεγαλύτερα ἐγκυρότητα. Διαβάσατέ τα μέ σειρά καί θά ὠφεληθεῖτε τὰ μέγιστα.

Ἀπό τόν ἅγιο πατέρα Πορφύριο τόν Κουσοκαλυβίτη μεγάλη ἐντύπωση μοῦ κά-νει, τό ὅτι ἀγαποῦσε τήν θεολογία καί ὡς ἐπιστήμη. Μόνος του κατάφερε νά συλ-λαβίζει καί νά διαβάζει μέ εὐχέρεια βιβλία καί δόθηκε ἔπειτα στήν μελέτη πατε-ρικῶν ἀναγνωσμάτων καί θεολογικῶν μελετῶν. Καί ἔγινε μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία εἶχε πλούσια, ἕνας μεγάλος θεολόγος, ὅπως φαίνεται ἀπό τίς διδαχές του. Σᾶς συνιστῶ νά ἀγαπήσετε ιδιαίτερα τόν νέον αὐτόν ὄσιο πατέρα τῆς Ἐκκλη-σίας μας καί νά γίνετε καλοί ὑποτακτικοί του καί μαθητές του. Ὅμοίως συνιστῶ νά μελετήσετε καί τίς διδαχές τοῦ ἄλλου ἡγιασμένου πατρὸς Παϊσίου τοῦ ἁγιορεί-του καί αὐτοῦ ἀσκητοῦ. Οἱ ἐκδοθέντες πέντε τόμοι ἀπό τό μοναστήρι τῆς Σου-ρωτῆς ἀποτελοῦν ἕνα σπουδαῖο πατερικό ἔργο, τό Γεροντικό τοῦ αἰῶνος μας.

Εὐχομαι, ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῶ ἀδελφοί, νά ἔχετε πλούσια τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ζωή σας καί νά γεύεσθε τήν γλυκύτητα τῆς προσευχῆς καί τῆς θεολο-γίας. Νά εἶστε ταπεινοί καί νά ζεῖτε ἀγνά καί καθαρά. Ἴδιαίτερα τονίζω νά ἔχετε ὀρθόδοξο ἐκκλησιολογικό φρόνημα. Νά εἶστε δηλαδή ἐνωμένοι μέ τήν Ἐκκλησία. Ἀλλά λέγει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὅτι ἂν δέν ὑπάρχει Ἐπίσκοπος καί ἱερατεῖο, δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία. «Ἄνευ τούτων Ἐκκλησία οὐ καλεῖται», λέγει ἐπὶ λέξει ὁ ἅγιος πατήρ. Νά ἀγαπᾶτε τόν Ἐπίσκοπό σας, τόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθιμον, νά τόν τιμᾶτε πρεπόντως καί νά τοῦ εἶστε βοηθοί στούς ἀγῶνες Του, τέκνα Του πιστά.

Ἐλπίζω ὁ Θεός νά δώσει κάποτε τήν καλή εὐκαιρία νά συναντηθοῦμε καί προ-σωπικά, διά νά ἰδῶ καί ἀπό κοντά τήν Χάρη, μέ τήν ὁποία σᾶς ἐχαρίτωσε ὁ Κύ-ριος.

Εὐλογημένο τό Νέο Ἔτος. Εὐχομαι τό ἔτος αὐτό νά ἀγαπήσετε περισσότερο τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καί νά ἀποκτήσετε πλουτισμόν ὀρθοδόξου θεολο-γίας.

Μέ πολλῆς εὐχῆς

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ,
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,
ΣΕ ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ Α.Π.Θ.
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ ΤΟΝ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗ, 12.1.2016

Ἀπό τήν γῆ τῆς μετανοίας τοῦ ἁγίου πατρός Πορφυρίου, τό Ἅγιον Ὄρος Ἄθω, ἀπευθύνουμε τόν ἐν Χριστῷ χαιρετισμό σέ ὅλους ὅσοι συνήχθησαν ἐπί τό αὐτό στήν πόλη τοῦ ἁγίου Δημητρίου, μέ τήν πρωτοβουλία εὐλαβῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου καί τήν εὐλογία τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου των κυρίου Ἀνθίμου, γιά νά συμβάλουν στήν προβολή καί σπουδή μιᾶς ἀπό τίς περιώνυμες σύγχρονες μορφές τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ ὁσίου καί θεοφόρου πατρός Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος ξεκίνησε Ἁγιορείτης καί ὀλοκλήρωσε τήν ἐπίγεια πορεία του Ἁγιορείτης. Τό μακρό μεσοδιάστημα ἔδρασε σέ μέρη τῆς ἀνατολικῆς Στερεᾶς, μόνο ἀπό ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, στό ὁποῖο, ὄντας θά λέγαμε θεοδίδακτος, παραδιδόταν χαρούμενα ἀπό τήν ἀρχή τῆς καλογερικῆς του. Ἐκεῖ, σίς πολυάνθρωπες πολιτείες, ἀναγνωρίζεται καί παίρνει φήμη, γίνεται σεβαστός καί προσεγγίζεται ὡς ἕνας νέος προφήτης: ὄχι τόσο ὡς ὁ «παράξενος» καί θεόσταλτος ἄνθρωπος πού ἀποκαλύπτει τά μελλούμενα, ὅσο ὡς μιμητής τοῦ Χριστοῦ στήν ὑπακοή, τήν ἀγάπη καί τήν θυσία, ὁ ὁποῖος εἶναι σέ θέση νά ὑπενθυμίση καί νά πῆ μέ κάθε βεβαιότητα στόν ταλαιπωρημένο ἀπό τήν ἁμαρτία ἄνθρωπο, τί ζητεῖ ἀπό αὐτόν ὁ Θεός ἐδῶ καί τώρα καί πάντοτε. Καί μέ μιᾶ διαφορά: Οἱ παλαιοὶ Προφῆτες λαλοῦσαν σέ τόνους ἐξόχως δραματικούς, μεταβαλλόμενοι κυριολεκτικά σέ τραγικά πρόσωπα, γιά νά φέρουν σέ συναίσθηση τόν παραστρατημένο λαό· ὁ ἅγιος Πορφύριος δέν ἤθελε νά ξέρη κραυγές θρηνητικῆς καί νά ὑψῶνη τό δάχτυλο πρός τήν δαμόκλειο σπάθη. Ἦταν ὁ διδάσκαλος τῆς αἰσιοδοξίας καί τῆς χαρᾶς κοντά στόν Χριστό.

Τά παραπάνω δύο καθοριστικά στοιχεῖα τῆς προσωπικότητος τοῦ ἁγίου Πορφυρίου, δηλαδή ἡ ἁγιορείτικη προέλευσή του καί ἡ ἀναστροφή του στόν κόσμο ὡς μνηυτῆ τῆς χαρᾶς πού ἀπορρέει ἀπό τήν ἀγάπη πρός τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ, ἔδωσαν ὀπωσδήποτε λαβές στήν σπουδάζουσα τήν Θεολογία νεολαία τῆς Θεσσαλονίκης νά φέρη στό δικό της προσκήνιο τόν Ἅγιο τοῦ Θεοῦ, τῶν Καυσοκαλυβίων καί τῆς Πλατείας Ὀμονοίας. Ἡ ἁγιορείτικη προέλευσή του, ἐπειδή ἡ Θεσσαλονίκη εἶχε καί ἔχει στενή σύνδεση μέ τό Περιβόλι τῆς Παναγίας μας. Ἡ βίωσή του κοντά σέ κοσμικούς ἀνθρώπους, ἐπειδή ὁ Κύριος εἶπε στους ἀφιερωμένους Του, δηλαδή τούς Ἀποστόλους: «ἅ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω», καί ὁ ἅγιος Πορφύριος, μιμού-

μενος και σ' αυτό τον Σωτήρα του, δεν έπραττε άλλο από τό να επικαιροποιή τό ευαγγέλιο σέ τρανούς και άσημους, πρωτίστως μέ τήν ολοφώτεινη ζωή του.

Άδελφοί μας, σās συγχαίρουμε και ευχόμεσθε αδελφικά ό Κύριος Ίησούς να άμείψη τό φιλότιμό σας να φέρετε τήν όσια μορφή τοῦ Καυσοκαλυβίτου άγίου Πορφυρίου στο έπίκεντρο συμπληρωματικῶν δράσεων τοῦ εκπαιδευτικοῦ σας χώρου.

*Ό Καθηγούμενος
τοῦ Ίεροῦ Κοινοβίου τοῦ Κουτλουμουσίου
† Άρχιμ. Χριστόδουλος και οι σύν έμοί έν Χῶ ἀδελφοί*

* * *

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ

Ή πρωτοβουλία τῶν φοιτητῶν τῆς Θεσσαλονίκης, να όργανώσουν ημερίδα πρός τιμήν τοῦ άγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, μās συγκίνησε, μās χαροποίησε και τόνωσε τίς έλπίδες μας για τά νέα παιδιά και τό μέλλον τους. Βλέπουμε ότι τίς νεανικές ψυχές δεν τίς κερδίζουν μόνο τά εισαγόμενα από Δύση και Άνατολή ούμаниστικά ινδάλματα, αλλά και τά άγιασμένα πρότυπα πού προβάλλει ή Όρθόδοξος Παράδοσις τοῦ εὔσεβοῦς Γένους μας. Και αυτό εἶναι πολύ παρήγορο.

Ή δημόσια ζωή στην πατρίδα μας άποχριστιανίζεται μέ νόμους πού φέρουν τήν άποστασία, αλλά τίς καρδιές αὐτῶν τῶν φοιτητῶν κερδίζει ή άγάπη για τόν Χριστό και τούς Άγίους Του.

Ό άγιος Πορφύριος αγαπήθηκε από μεγάλους και μικρούς, από μορφωμένους και άπλοϊκούς, από κληρικούς και λαϊκούς, από όλους τούς Όρθοδόξους Χριστιανούς. Ή ζωή του, ό λόγος του, ή ποιμαντική του, ό θάνατός του, όλα μιλοῦσαν για τόν Χριστό. «Ό Χριστός εἶναι τό πᾶν», έλεγε. Τό ζοῦσε και τό δίδασκε.

Όπως όλοι οι Άγιοι τῆς Έκκλησίας μας, έτσι και ό άγιος Πορφύριος, έγινε ή παρηγορία μας, ή καταφυγή μας, ό πλοῦτος μας.

Ή άγιότητα τῆς ζωῆς του και τό πλήθος τῶν χαρισμάτων του έγινε τώρα δικός μας πλοῦτος. Έκείνος αγωνίσθηκε και έγινε θεός κατά Χάριν. Ό άγώνας του έγινε δικό μας πρότυπο. Οι συμβουλές του όδηγός μας. Οι πρεσβείες του άπαντοχή μας. Και τά χαρίσματά του έγιναν μαρτυρία, ότι ό Χριστός εἶναι «χθές και σήμεραν ό αὐτός, και εἰς τούς αἰῶνας», δηλαδή Σωτήρας και Λυτρωτής μας. Έγιναν μαρτυρία ότι στην Όρθόδοξο Έκκλησία μας έχουμε άσφαλή και βεβαία κοινωνία και ένωση μέ τόν Χριστό.

Οί Άγιοι, και όσο ζοῦν και όταν πεθαίνουν, εἶναι ταπεινοί και άνιδιοτελεῖς. Δεν προβάλλουν τόν έαυτό τους, αλλά μās κατευθύνουν πρός τόν Χριστό. Και ό άγιος Πορφύριος, και όσο ζοῦσε μās ώδηγοῦσε, και τώρα μās όδηγεῖ στόν Χρι-

στό, «ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι» (Κολ. 2,3). Δηλαδή στὸν θησαυρὸ τῆς κατὰ Χάριν θεώσεως.

Συγχαίρω τοὺς καλοὺς φοιτητάς. Συγχαίρω καὶ ὄσους ἀγκάλιασαν τὴν πρωτοβουλία τους. Ἰδιαιτέρως ἐκφράζω τὴν χαρὰ μου, διότι ἡ ἡμερίδα αὐτὴ γίνεται μὲ τὴν εὐλογία καὶ τὴν πατρικὴ στήριξη τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου.

Εὐχομαι ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ εὐχή τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου νὰ εὐδώσουν τὴν πραγματοποιήσι τῆς ἡμερίδος πρὸς ὠφέλειαν ψυχῶν καὶ ἔπαινον τῆς ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος θὰ εἶναι ἁγιοτόκος.

*Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους
† Ἀρχιμανδρίτης Χριστοφόρος*

Τρίτη, 12 Ἰανουαρίου 2016

* * *

Πρὸς τοὺς φοιτητάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης

Ἀγαπητά μου παιδιά, χαίρετε πάντοτε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ!

Συγκινοῦμαι βαθιά, ὅταν νέοι ἄνθρωποι, ὅπως ἐσεῖς, ἀναζητοῦν τὸ Φῶς, ἀγαποῦν τοὺς Ἁγίους καὶ ποθοῦν νὰ ἰχνηλατήσουν τὴν ἀνοδικὴ πορεία τους.

Μέσα στὴν ἀπόγνωσι καὶ τὴν σύγχυσι τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, τὸ μοναδικὸ στήριγμά μας εἶναι ὁ Χριστός, πού εἶναι τὸ πᾶν, ὅπως ἔλεγε ὁ Παππούλης μας.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος, καθὼς καὶ ὄλοι οἱ σύγχρονοι Ἅγιοι, διακηρύττουν πὼς ἡ ἀγιότης ὑπάρχει καὶ στίς μέρες μας. Ἡ παρουσία τῶν Ἁγίων σκορπίζει τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως, τὸ μήνυμα τῆς κατὰ χάριν θεώσεως. Οἱ Ἅγιοι διαχέουν τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στὸν κόσμον. Οἱ Ἅγιοι μᾶς παρακολουθοῦν μὲ ἀγάπη, μᾶς παρηγοροῦν, στέκουν δίπλα μας μὲ στοργή, ἀκοῦνε τίς δεήσεις μας, συμμετέχουν στὸν πόνο μας. Εἶναι ἡ παρηγοριά μας, ἡ ζῶσα παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

Βέβαια σήμερα ἡ κοινωνία προβάλλει διαφορετικὰ πρότυπα. Ἐξαιρεῖ τοὺς μεγιστάνες, τοὺς σοφοὺς κατὰ κόσμον, τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, τοὺς πρωταθλητές, τοὺς παντός εἶδους καλλιτέχνες.

Οἱ Ἅγιοι ὅμως εἶναι οἱ ἀφανεῖς, οἱ ἀδύναμοι, οἱ ἀσήμαντοι καὶ συγχρόνως οἱ ἐπιφανεῖς, οἱ δυνατοί, οἱ κριτές τοῦ κόσμου.

Ὁ δικός μας ἅγιος Πορφύριος ἦταν κατὰ κόσμον ἀγράμματος, ἀδύναμος, ἀσθενικός. Ἦταν νήπιος καὶ ἐξουθενημένος, «ἓνα ἀλητόπαιδο τοῦ Χριστοῦ», ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ συγχρόνως ἦταν πάνσοφος, ἦταν «παντοδύναμος» ἐν

Πνεύματι αγίω. Στόν ταπεινό αυτόν άνθρωπο ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε τό πλήρωμα τῆς σοφίας, τήν γνῶσι τοῦ σύμπαντος, τά μυστήρια τῆς θείας Οἰκονομίας, τούς λόγους τῶν ὄντων, τά ἄδηλα καί τά κρύφια, τίς ἀλήθειες τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου.

Ἀγαπητά μου παιδιά, νά βλέπατε τόν πόνο του γιά τήν Ἐκκλησία, γιά ὄλο τόν κόσμο, καί ἰδιαίτερος γιά σᾶς τούς νέους! Τί νά σᾶς πῶ! Ὁ πόνος του ἦταν Χριστοειδής.

Συνεχῶς ἔλεγε: Οἱ γονεῖς νά δοθοῦν στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Διότι, ὅταν μυστικά ἀγκαλιάζουν τίς ψυχές τῶν παιδιῶν μέ τήν προσευχή, τά παιδιά ἀπαλλάσσονται ἀπό τά προβλήματα. Ἐξ αἰτίας τῶν γονέων δημιουργεῖται μέσα στήν ψυχή τῶν παιδιῶν μία κατάστασις, πού τά σημαδεύει γιά ὀλόκληρη τήν ζωή τους.

Ὁ γλυκός Παππούλης μας, ὁ ἅγιος Πορφύριος, τό λαμπρότατο αὐτό κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἦταν ὄντως σοφός διδάσκαλος, διακριτικός παιδαγωγός. Δέν δίδασκε μόνο μέ λόγους, ἀλλά, σκορπίζοντας τήν θεϊκή ἀγάπη πού εἶχε μέσα του, ἀπεκάλυπτε στόν συνομιλητή του τήν ἀπέραντη εὐσπλαγγνία τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαποῦσε τόν κάθε ἄνθρωπο ὅπως ἦταν, μέ τίς ἀδυναμίες του καί τά ἐλαττώματά του. Δέν τόν ἀπασχολοῦσε ἡ ἐξωτερική ἐμφάνισι τοῦ ἄλλου, διότι ἔβλεπε στό βάθος τῆς ψυχῆς, γνωρίζοντας ὅτι, ὅταν κανεῖς ἀγαπήση τόν Χριστόν, ἀμέσως ἀλλάζει καί ἐξωτερικά.

Μία μέρα μέ πῆρε χαρούμενος τηλέφωνο καί μοῦ εἶπε: «Ποῦ νά στά λέω! Ἐδῶ ἔχουν ἔρθει κάτι χίππυδες. Νά δῆς ἓνα ντύσιμο περιέργο, κάτι χαϊμαλιά, μαλλιά ἀνακατεμένα! Ἄλλ' ἐγὼ τούς ἀγαπῶ!... Δέν γνώρισαν τόν Χριστό. Βλέπω τίς ψυχούλες τους πόσο ἀγνές καί ὠραίες εἶναι, καί τούς ἀγαπῶ πολύ, μωρέ».

Ἄλλοτε πάλι κτυποῦσε τό τηλέφωνο μετὰ τά μεσάνυχτα.

– Κλαίω, κλαίω, μέ πόνεσε ἡ καρδιά μου, μοῦ ἔλεγε μέ λυγμούς.

– Γιατί, Γέροντα, τί πάθατε;

– Ὑποφέρω πολύ. Νά, βλέπω τούς νέους κλεισμένους μέσα στά σκοτεινά κέντρα διασκέδασις, βουτηγμένους μέσα στήν ἁμαρτία. Βλέπω νά μολύνουν ὅλη τήν νύχτα τήν ψυχή καί τό σῶμά τους... καί θρηνῶ. Πόσο πονάω!... Ὑψώνω τά χέρια καί προσεύχομαι. Καταστρέφονται ψυχές.

Βλέπετε, παιδιά μου, οἱ Ἅγιοι εἶναι φίλοι μας στοργικοί, μᾶς πονοῦν, μᾶς σκέπτονται...

Ὁ Παππούλης μας ἄλλωστε εἶχε πει: «Δέν ὑπάρχει ἀπόστασις μεταξὺ μας. Ὅταν φύγω γιά τόν οὐρανό, θά εἶμαι πιό κοντά σας, ὅταν μέ ζητᾶτε».

Ἄς εὐχώμαστε, λοιπόν, ἐμεῖς γιά σᾶς καί σεῖς γιά μᾶς νά ἀγαπήσωμε τόν Χριστόν μέ ὅλη μας τήν ψυχή, καί νά Τόν δοξάζωμε εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

*Γερόντισσα Μακρίνα, Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Μακρυνοῦ Μεγάρων*

«Ὁ γάρ Ἀλέξανδρος... ἰδὼν μὲν τό πλῆθος ἐν ταῖς λευκαῖς ἐσθῆσιν, τοὺς δέ ἱερεῖς προεστῶτας ἐν ταῖς βυσσίαις αὐτῶν, τὸν δέ ἀρχιερέα ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ διαχρύσῳ στολῇ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα τὴν κίδαριν καὶ τό χρυσοῦν ἐπ' αὐτῆς ἔλασμα, ὃ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα, προσελθὼν μόνος προσεκύνησεν τό ὄνομα καὶ τόν ἀρχιερέα πρῶτος ἠσπάσατο· τῶν δέ Ἰουδαίων ὁμοῦ πάντων μιᾷ φωνῇ τόν Ἀλέξανδρον ἀσπασαμένων καὶ κυκλωσαμένων αὐτόν, οἱ μὲν τῆς Συρίας βασιλεῖς καὶ οἱ λοιποὶ τοῦτο ποιήσαντος κατεπλάγησαν καὶ διεφθάρθαι τῷ βασιλεῖ τὴν διάνοιαν ὑπελάμβανον, Παρμενίωνος δέ μόνου προσελθόντος αὐτῷ καὶ πυθομένου, τι

δήποτε προσκυνούντων αὐτόν ἀπάντων αὐτός προσκυνήσειεν τόν Ἰουδαίων ἀρχιερέα; οὐ τοῦτον, εἶπεν, προσεκύνησα, τόν δέ θεόν, οὗ τὴν ἀρχιερωσύνην οὗτος τετίμηται· τοῦτον γάρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους εἶδον ἐν τῷ νῦν σχήματι ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας τυγχάνων, καὶ πρὸς ἐμαυτόν διασκεπτομένῳ μοι, πῶς ἂν κρατήσαιμι τῆς Ἀσίας, παρεκελεύετο μή μέλλειν ἀλλὰ θαρσοῦντα διαβαίνειν· αὐτός γάρ ἠγγήσεσθαι μου τῆς στρατιᾶς καὶ τῶν Περσῶν παραδώσειν ἀρχὴν...».

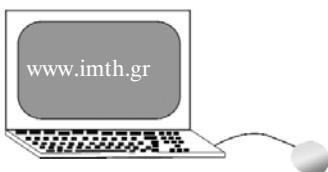
Titus Flavius Iosephus, Antiquitates

Judaicae:

Book 11 chapter 331-335

**ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΦΥΛΛΟ
ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ**

- Ἐκδότης: Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- Τυπογραφεῖο: “ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ” Ἰατίου 1 - ΑΘΗΝΑ
- Ἀπευθύνεσθε: «ΕΥΛΟΓΙΑ» - Ἱερά Μητρόπολη - Βογατσικοῦ 7
Τ.Κ. 54622 - Θεσσαλονίκη
- Ἡ «ΕΥΛΟΓΙΑ» διανέμεται δωρεάν.
- Δεκτές αὐτοπροαίρετες δωρεές ἀναγνωστῶν.
- ISSN 2241-6552

Κάθε Κυριακὴ γίνεται ἀπευθείας μετάδοση τῆς Ἀρχιερατικῆς θείας Λειτουργίας ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης στό διαδίκτυο www.imth.gr

«Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΜΑΣ ΜΙΛΗΣΕ!»

ΜΕΤΑ τήν συγκλονιστική Ήμερίδα, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ προστάτου μας ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτη, θεωρήσαμε ταπεινά χρέος μας νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ κάποια γεγονότα, πού εἶναι πράγματι συνταρακτικά, οὐράνια.

Τὸ πρῶτο ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἡ δήλωση τοῦ Παναγιωτάτου μας κ.κ. Ἀνθίμου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐξαιρετικῆς εἰσήγησης τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σιδέρη στὴν Ήμερίδα μὲ τίτλο: «Ὁ ὄσιος Πορφύριος καὶ οἱ Νέοι», ζήτησε τὸν λόγο καὶ εἶπε τὰ ἐξῆς φοβερά λόγια: «Ἐφ' ὅσον κάνατε προστάτη σας τὸν ἅγιο Πορφύριο... κάντε ὅλοι προσευχὴ καὶ ποτέ δὲν θὰ διδαχτεῖ διδασκαλία ἰσλαμικῶν σπουδῶν μέσα εἰς τὴν Θεολογικὴ Σχολή».

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ ποιμενάρχου μας, σχολιάστηκε ἀπὸ τὰ περισσότερα σάιτ καὶ πράγματι εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀληθινός, διότι, ὡς νέοι καὶ νέες, πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι ὁ ἅγιος Πορφύριος τὸν ἔκανε νὰ τὸν πεῖ. Ὁ ἅγιος Πορφύριος, ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, μίλησε καὶ μᾶς ὑποσχέθηκε, σὲ ἐμᾶς πού τόσο τὸν ἀγαπᾶμε, ὅτι **ΠΟΤΕ** δὲν θὰ δημιουργηθεῖ τμημα ἰσλαμικῶν σπουδῶν εἰς τὴν ἠρωϊκὴ Θεολογικὴ μας Σχολή!

Πολλοὶ ὑποστηρικτὲς αὐτῆς τῆς ὀλέθριας ἴδρυσης, διαβάζοντας αὐτὰ τὰ λόγια μας, θὰ γελᾶνε, δὲν μᾶς πειράζει ὅμως, θὰ τὸ δοῦνε στὴν πράξη! Ὁ ἅγιος Πορφύριος μίλησε! Εἶναι ἀπόλυτα σίγουρο ὅτι θὰ τοὺς ἐμποδίσει! Μπορεῖ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας νὰ προχωράει τὸ ὅλο θέμα, μπορεῖ οἱ 4 Μητροπολίτες τῆς Θράκης νὰ παραμένουν ἀμετανόητοι,

μπορεῖ οἱ καθηγητὲς μας νὰ μὴν θέλουν νὰ καταλάβουν τὰ ἐμπόδια πού τοὺς βάζει ὁ Θεός, ἦρθε ἡ ὥρα νὰ μιλήσει ὁ Προστάτης μας, ἅγιος Πορφύριος! Τὸ μόνο πού εὐχόμεστε, μὲ πολὺ ἀγάπη, σὲ ὅλα τὰ παραπάνω προαναφερθέντα πρῶσωπα, εἶναι νὰ μὴν τὰ βάζουν μὲ τὸν Ἅγιό μας καὶ νὰ ἀναθεωρήσουν τὸ συντομότερο, διότι ἀλλιῶς θὰ δοῦν τόσο θαυμαστά γεγονότα πού θὰ γκρεμίζουν αὐτὸ τὸ ἀνοσιούρημα, πού κυριολεκτικὰ θὰ τρίβουν τὰ μάτια τους!

Γι' αὐτὸ ἀγαπημένε μας λαέ, ὅσοι γενναῖα ἀντιστέκεστε, μὴν χάνετε τὴν ἐλπίδα σας, θὰ νικήσουμε νὰ εἶστε σίγουροι γι' αὐτό! **ΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΑΓΙΟΤΟΚΟ ΠΟΛΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΙΔΡΥΘΕΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΙΣΛΑΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ!** Συνεχίστε τὸν ἀγῶνα σας, συνεχίστε νὰ ἀντιδρᾶτε καὶ ὁ Πολιοῦχος μας ἅγιος Δημήτριος, μαζί μὲ τὸν συμπολιτοῦχο μας ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ καὶ τὸν ἅγιο Πορφύριο θὰ ἐπέμβουν! Ἀμήν.

Τὸ δεύτερο, καὶ τελευταῖο συνταρακτικὸ γεγονός, εἶναι ὅτι αὐτὲς τῆς ἡμέρας ἔπασε στὰ χέρια μας ἓνα ἐξαιρετικὸ βιβλίο τῆς κ. Σωτηρίας Νούση μὲ τίτλο «Μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Σεραφεῖμ Τίκας (1913-1998)». Ὅταν τὸ διαβάσαμε συγκινηθήκαμε βαθύτατα, διότι σύμφωνα μὲ τὸ βιβλίο, ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος, τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἐξομολογοῦνταν, μὲ μεγάλη μετάνοια, εἰς τὸν προστάτη μας, ἅγιο Πορφύριο, ὁ ὁποῖος τὸν ὑπεραγαποῦσε! Μάλιστα αὐτὴ ἡ συνταρακτικὴ ὁμολογία τῆς κ. Νούση εἶχε ἀρχικὰ πρωτοδημοσιευθεῖ

στήν εφημερίδα «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀρ. φ. 1733, τῆς 25 Ἀπριλίου 2008, σελ. 6.

Μέσα στό ἐξαίρετο βιβλίο, ἀναφέρεται καί ἡ μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου, πρῶην Σιατίστης, Ἀντωνίου Κόμπου, ὁ ὁποῖος εἶδε σέ ἐνύπνιο τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο, μέ μιά ἐξαστράπτουσα ἀρχιερατική στολή, νά υπερίπταται στόν οὐρανό καί ξαφνιασμένος τόν ρώτησε: «Μακαριώτατε πῶς ἐγινε αὐτό;» καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ ἀπάντησε: «Παιδί μου, ἐγώ δέν ἤμουν ἄξιος, ἀλλά ἐπειδή ἀγαποῦσα ὑπερβολικά τήν Ἐκκλησία καί ἤμουν πάντα κατά τοῦ Πάπα καί ἔκαμα ὅ,τι μποροῦσα γιά νά προστατεύσω τήν Ἐκκλησία μας, γι' αὐτό παιδί μου».

Τέλος, μέσα στό βιβλίο τῆς κ. Νούση, καταγράφεται ἕνα ἄρθρο τοῦ πατρός Γεωργίου Μεταλληνοῦ, τό ὁποῖο ἐπίσης εἶχε δημοσιευθεῖ στόν Ὁρθ. Τύπο (ἀρ. φ. 1735 στίς 16-5-2008), μέ τίτλο «Πῶς ἔζησα τόν Μακαριστόν Ἀρχιεπίσκοπον Σεραφεῖμ». Μέσα στά ὁμορφα λόγια του πού ἀναφέρει γιά τόν ἄξιο Ἀρχιεπίσκοπο, ξεχωρίζουν τά ἐξῆς: «*Λίγες μέρες πρὸ τῆς κοιμήσεώς του, διηγεῖται ὁ πατέρας Γεώργιος, τόν ἐπισκέφθηκα στό Νοσοκομεῖο “Λαϊκό” γιά νά πάρω τήν εὐχή του... Ἔβαλα μετάνοια καί φίλησα τό χέρι τοῦ Μακαριωτάτου. Ἐκεῖνος ψέλλιζε*

κάτι, ἐπαναλαμβάνοντας συνεχῶς μέ δάκρυα τήν λέξη “συγγνώμη”. Ἡ νοσοκόμος μου λέγει: “Σᾶς ζητᾶ συγγνώμη, διότι δέν μπορεῖ νά σηκωθεῖ”. Ἐγώ, ὁμως, εἶχα καταλάβει! Ἐκλानσα καί ἐγώ μαζί του καί μετά ἀπό λίγο ἔφυγα. Ἦταν ἡ τελευταία φορά πού τόν εἶδα ζωντανό. Αὐτή τήν σκηνή, δέν πρόκειται ποτέ νά τήν ξεχάσω. Ναι, ὁ Σεραφεῖμ ἦταν εἰλικρινής, ὡς Ἑλλην-Καραγκούνης. Μόνο οἱ λεβέντες καί οἱ Ἄγιοι, ζητοῦν συγγνώμη».

Ἀπίστευτα λόγια, ἀπίστευτη ἀλλοίωση τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Τά λόγια περιτεύουν, ὁ καθένας ἄς καταλάβει ὅ,τι τόν φωτίζει ὁ Θεός. Ἐμεῖς, ὡς νέοι καί νέες, ἕνα πρᾶγμα θέλουμε νά ὑπογραμμίσουμε: Ἡ παρουσία, ἡ μορφή τοῦ προστάτου μας ἁγίου Πορφυρίου ἔκανε ἕναν Ἀρχιεπίσκοπο ἀπό σκληρό νά γίνει Ἄγιος! Ἐκανε ἕναν Ἀρχιεπίσκοπο, στίς τελευταῖες στιγμές του, νά ζητάει συγγνώμη κλαίγοντας, ἀπό ἕναν παπά του, πού τόν εἶχε ἀδικήσει! Αὐτός λοιπόν εἶναι ὁ ἀγαπημένος μας ἅγιος Πορφύριος. Ἄς τόν ἐπικαλούμαστε ὅλοι καί τότε ὅλα θά πᾶνε καλά. Χαίρετε.

Μετά τιμῆς
Φοιτητές τῆς Θεολ. Σχολῆς Α.Π.Θ.
τέκνα τῶν ἁγίων
Πορφυρίου καί Δημητρίου

1η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ... ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ...

Τοῦ ΑΡΧΙΜ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἰ. Μ. Θ.

*Ὁ τῶν ὄλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει
καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει
δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ
χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου,
Ἰεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλεῖος
(Κοντάκιον Περιτομῆς τοῦ Κυρίου)*

ΣΤΟ παραπάνω κείμενο πού ἀποτελεῖ τό ὑμνολογικὸ τροπάριο - “Κοντάκιο” τῆς 1ης Ἰανουαρίου συναντᾶμε τό ἐορτολογικὸ περιεχόμενο τῆς ἡμέρας πού ἀποτελεῖ καὶ τὸν δεῦτερο μεγάλο σταθμὸ τοῦ ἁγίου Δωδεκαημέρου. “Περιτομὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Μνήμη Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Πρωτοχρονιά”, μᾶς πληροφορεῖ τό ἡμερολόγιό μας ἐπισημαίνοντας τὸν τριπλὸ ἐορταστικὸ χαρακτήρα.

Ἡ μικρότερη Δεσποτικὴ γιορτὴ τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου, τοποθετημένη τὴν ὄγδοη ἡμέρα ἀπὸ τὴν Γέννησή Του, ὅπως προφανῶς καὶ ἱστορικὰ συνέβη κατὰ τὴν Ἰουδαϊκὴ συνήθεια. Ἡ ἱεροπραξία τῆς Περιτομῆς, ἡ ὁποία ἐντέλλονταν ἀπὸ τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀποτελοῦσε τὴν θρησκευτικὴ ἔνταξη κάθε βρέφους καὶ συνεπάγονταν τὴν ὀνοματοδοσία του. Αὐτὸ ἴσχυε καὶ γιὰ τὸ βρέφος Ἰησοῦ τονίζοντας τὴν ἀνθρώπινη φύση του, τὴν ὑποκείμενη στὶς Ἑβραϊκὲς θρησκευτικὲς διατάξεις. Μόνον πού ἡ συγκεκριμένη Περιτομὴ, αὐτοῦ τοῦ θείου βρέφους διαθέτει ἕναν ἐξαιρετικὸ χαρακτήρα. Διότι πίσω ἀπὸ αὐτὴν, ἡ Ἐκκλησία ἀντιλαμβάνεται τὸ σωτήριο

ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος “μορφὴν ἀνθρώπινην προσέλαβε” στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ “Θεὸς ὢν κατ’ οὐσίαν” μέ σκοπὸ νὰ περιτέμνει τῶν ἀνθρώπων τὰ πταίσματα, νὰ παύσει τὰ σκιώδη καὶ νὰ διαλύσει τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀφήνει ἀπαρατήρητο τὸ γεγονός τῆς Περιτομῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ θυμίζει, τὸ προβάλλει, τὸ ἐορτάζει καὶ ἡ ἀναφορά σὲ αὐτὸ εἶναι ἔκδηλη, ἐπηρεάζοντας ἰδιαίτερα τὴν ὑπέροχη ὑμνολογία τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἐορτασμός τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπίσης συμπίπτει τὴν 1η Ἰανουαρίου, ἐφόσον ὁ δημοφιλὴς Ἐκκλησιαστικὸς Πατέρας καὶ Οἰκουμενικὸς Διδάσκαλος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὴν συγκεκριμένη ἡμέρα τοῦ ἔτους 379 σὲ ἡλικία 49 ἐτῶν.

Ὁ Μέγας Βασιλεῖος λοιπόν, πού μεγαλύνεται καὶ ἐγκωμιάζεται ἀπὸ τὴν ὑμνογραφία μας, πού τιμᾶται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, πού τραγουδιέται στὰ κάλαντά μας, πού τὸ ὄνομά του ὡς βαπτιστικὸ διακονεῖται καὶ πού ὀνοματίζεται τίς πίττες καὶ τίς κάνει “βασιλόπιτι-

τες”, δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τή δεδομένη κοκκινοντυμένη, χαμογελαστή καί ροδομάγουλη φιγούρα μέ σκουφάκι καί μπότες ἡ ὁποία πλασσάρεται αὐτές τίς ἡμέρες καί ἡ ὁποία ἀπλά ἀποτελεῖ μία καρικατούρα τῆς πραγματικῆς φυσιογνωμίας τοῦ Μεγάλου ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅχι μόνο γιατί ἐκοιμήθη νεώτατος, μόλις 49 ἐτῶν, ὄχι μόνο διότι ὑπῆρξε φιλάσθενος καί ἀδύνατος, ὄχι μόνο γιατί ἡ ἐνδυμασία του δέν ἔχει καμμία σχέση μέ κοκκινόχρωμα ἐνδύματα, σκουφάκι, μπότες. Ἐλκυθρα, ἐλαφάκια, σάκο μέ δῶρα, καμινάδες καί τζάκια, ἔλατα καί χιόνια, ἄς τά ξεχάσουμε καλύτερα ἂν θέλουμε νά ἀναζητήσουμε τόν ἀληθινό Μέγα Βασίλειο.

Μέ λίγα λόγια, ὁ Μέγας Βασίλειος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ὑπῆρξε μία ἀξιόλογη προσωπικότητα, βαθειᾶς πνευματικότητας, μέ διάθεση γιά μόρφωση καί χριστιανική καί εὐρύτερη. Πολυγرافώτατος Ἐκκλησιαστικός συγγραφέας, θεωρητικός ἀντίπαλος τῶν αἰρέσεων καί θεωρητικός θεμελιωτής τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ. Ἀσκητικός ὁ ἴδιος, ὑπέρμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας σέ δύσκολους καιρούς καί μέ μιᾶ μεγάλη εὐαισθησία πού ἀφορᾶ τήν προσήλωσή του, ἐκτός τῶν ἄλλων, στήν Φιλανθρωπική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Γιά τά σημερινά δεδομένα, ἄνετα θά μπορούσε νά χαρακτηριστεῖ κοινωνικός ἐργάτης καί ὁραματιστής. Ζώντας σέ ἀπαράμιλλη φτώχεια ὁ ἴδιος, παράλληλα μέ τήν ἀσκητικότη-

τά του, προήγαγε τό κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅλοι ἔχουμε ἀκούσει γιά τήν Βασιλειάδα του. Ἐνα ὀλόκληρο συγκρότημα εὐαγῶν ἰδρυμάτων, πτωχοκομείων, γηροκομείων, ὄρφανοτροφείων, νοσοκομείων. Ὁλόκληρη πόλη, χαρακτηρίζεται στήν παράδοσή μας. Ἐπίτευγμα ἑνός ἱεροῦ ὁράματος ἑνός ἀγίου, στήν παντοίτροπη διακονία τοῦ ἐμπερίστατου καί πάσχοντος ἀδελφοῦ.

Καί οἱ δύο ἐκδοχές τῆς προέλευσης τῆς “Βασιλόπιπτας” τήν κοινωνική του εὐαισθησία ἀπηχοῦν. Εἴτε πρόκειται γιά τήν διανομή συγκεντρωθέντων τιμαλφῶν ἀντικειμένων ἐνόψει ἐπιδρομῆς πού εἶχε ἀναπάντεχα αἴσιο τέλος, εἴτε γιά τήν συνήθειά του νά προσφέρει μέσα σέ ψωμάκια νομίσματα στούς πτωχοῦς, αὐτό πού συμπεραίνεται ἀφορᾶ τό κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Καισαρείας ἐπί τῶν ἡμερῶν του.

Ἡ Πρωτοχρονιά μας κατά τήν 1η Ἰανουαρίου προσδίδει ἕνα τρίτο ἐορταστικό χαρακτήρα στήν ἡμέρα αὐτή. Πρόκειται γιά ἕνα νέο ἀφετηριακό ξεκίνημα στήν καρδιά τοῦ ἀγίου Δωδεκαήμερου πού ἔρχεται νά συμπληρώσει τήν γιορτή τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ καί τήν μνήμη τοῦ ἀγίου Βασιλείου. Ἀναφερόμαστε ἀσφαλῶς στήν κοσμική Πρωτοχρονιά, στήν ἔναρξη ἑνός νέου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐφόσον, ὡς γνωστόν τό Ἐκκλησιαστικό ἔτος ξεκινᾶ τήν 1η Σεπτεμβρίου.

(συνεχίζεται)

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ

Θεσσαλονίκη, Ίανουάριος 2016

Έξοχώτατε,

Λαμβάνοντας υπόψη τήν αύξημένη κινητικότητα, πού παρατηρεΐται τελευταΐα στό θέμα τής όνομασίας του κράτους τής FYROM και ύστερα από πρωτοβουλία πανεπιστημιακών και επιχειρηματιών τής πόλης μας, χίλιοι και πλέον Θεσσαλονικεΐς, εκπρόσωποι όλων τών κοινωνικών τάξεων (δήμαρχοι, ακαδημαϊκοί, πανεπιστημιακοί, γιατροί, ανώτατοι άξιωματικοί, δικαστικοί, νομικοί, εκπαιδευτικοί, επιχειρηματίες κ.λπ.) άποφασίσαμε νά σās προωθήσουμε τό παρακάτω κείμενο-ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ - ΕΚΚΛΗΣΗ

Ώς Έλληνες πιστεύουμε και στηρίζουμε τό δικαΐωμα του κράτους τών Σκοπίων νά εισέλθει στους διεθνείς όργανισμούς τής Εύρωπαϊκής Ένωσης και του NATO. Άλλά θέλουμε νά καταστήσουμε σαφές ότι δέν πρόκειται νά δεχθούμε νά χρησιμοποιεΐ τό ιστορικό όνομα τής Μακεδονίας. Ώς Έλληνες Μακεδόνες αισθανόμαστε τήν τιμή και τήν ευθύνη νά μήν επιτρέψουμε τήν εξαφάνιση, κάτω από πολιτικές σκοπιμότητες, τής ιστορικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Ύπενθυμίζουμε ότι 20 και πλέον χρόνια τό πολυεθνικό κράτος τής FYROM παραβιάζει συστηματικά σε βάρος τής Ελλάδας τήν «Ένδιάμεση συμφωνία» του 1995, τίς σχετικές διεθνείς συνθήκες και τό «εύρωπαϊκό κεκτημένο». Δέν συμμορφώθηκε με τίς άποφάσεις του Σ.Α. του ΟΗΕ (817/1993, 845/1993), άγνοεΐ τίς άποφάσεις τής ΕΕ τών Βρυξελλών στις 16.12.1991, του Γκιμαράες στις 3.5.1992, τής Λισσαβόνας στις 27.6.1992, του Έδιμβούργου στις 12.12.1992 και του NATO στο Βουκουρέστι τό 2008.

Άντίθετα, επικαλούμενο τό γεγονός τής τυπικής του αναγνώρισης από διάφορες χώρες με τό όνομα «Μακεδονία» και κυρίως τήν αναγνώριση και τήν πολιτική του ύποστήριξη από τίς ΗΠΑ, έμμένει, άψηφώντας και τήν ιστορική αλήθεια και τίς ελληνικές θέσεις, στη χρήση τής ιστορικά πλαστής «μακεδονικής» έθνωνυμίας του. Επιπλέον έπιμένει στον αυτόκλητο (και άποκλειστικό) αυτοπροσδιορισμό τών κατοίκων τής επικράτειάς του ως «Μακεδόνων» και τής σλαβικής τους γλώσσας ως «μακεδονικής». Και, τέλος, οί ήγέτες τής FYROM, ξεκινώντας από τήν άρχική αυτή άπάτη, προχωρούν, επικαλούμενοι τον «μακεδονισμό» τους, στην προβολή «άλυτρωτικών» βλέψεων σε βάρος τής ελληνικής Μακεδονίας, τής όμορης δηλαδή με τήν επικράτειά τους και μεγα-

λύτερης περιφέρειας του ελληνικού κράτους. Ουσιαστικά, δεν πρόκειται μόνο για απόπειρα εθνογένεσης (πού αφορά ένα ιδιόμορφο και ὄψιμα δημιουργημένο κράτος), αλλά για τήν καλλιέργεια κλίματος έντασης πού στρέφεται εναντίον μίας γειτονικής και φιλικής χώρας, τῆς Ἑλλάδας, στήν επικράτεια τῆς οποίας ἀνήκει καί ἡ ἱστορική Μακεδονία. Τό κλίμα αὐτό τοῦ ἀνιστόρητου καί ἀπαρχαιωμένου «ἀλυτρωτισμοῦ» ὑποδαυλίζεται μέ ποικίλες ἐνέργειες, πού ξεκινοῦν ἀπό τήν πλαστογράφηση τῆς διδασκόμενης ἱστορίας στήν ἐκπαίδευση καί καταλήγουν σέ ἀλλόκοτο στήσιμο ἀνδριάντων ἱστορικών προσώπων τῆς ἀρχαίας μακεδονικῆς ἱστορίας, ἀνάλογες μετονομασίες ὁδῶν καί ἀεροδρομίων κ.λπ. Ἀνάλογες ἐνέργειες γίνονται ἀπό τήν FYROM καί πρὸς τήν Βουλγαρία.

Ὡς Ἕλληνες Μακεδόνες δέν μπορούμε νά ἀνεχόμαστε ἀδιαμαρτύρητα τόν σφετερισμό τῆς δικῆς μας ἱστορικῆς καί ἐθνικῆς ταυτότητας ἐν ὀνόματι κάποιας ἀδιευκρίνιστης (γιά τίς μελλοντικές της συνέπειες) πολιτικῆς σκοπιμότητας. Οἱ λαοί, πού ἀναζητοῦν κάποια ἐθνική ὀνομασία γιά νά αὐτοπροσδιοριστοῦν, δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά τό κάνουν σέ βάρος ἄλλων –καί μάλιστα γειτονικῶν– λαῶν.

Ἐξάλλου, καί οἱ ἴδιοι οἱ γείτονές μας ἔχουν κατά καιρούς ὁμολογήσει τά ἀδιέξοδα στά ὁποῖα τούς ὀδηγεῖ ἡ τακτική τους αὐτή. Θυμίζουμε:

– τῆ δήλωση τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς FYROM Κίρο Γκλιγκόρωφ τοῦ 1992, ὅτι οἱ κάτοικοί της εἶναι Σλάβοι, ὅτι ἤρθαν χίλια καί πλέον ἔτη μετά τό βασίλειο τοῦ Φιλίππου καί τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καί ὅτι δέν ἔχουν καμία σχέση μέ τό ἐλληνικό κράτος τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων”.

– τό δημοσίευμα τοῦ διακεκριμένου Ἀμερικανοῦ καθηγητῆ Ἀρχαιολογίας στό Πανεπιστήμιο τοῦ Berkeley, Calif., Stephen G. Miller στό επίσημο δελτίο τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν ΗΠΑ Archaeology Magazine”.

– τήν ἐπιστολή 221 καθηγητῶν Πανεπιστημίων ἀπό ὄλον τόν κόσμον πρὸς τόν Πρόεδρο τῶν ΗΠΑ Barack Obama, μέ τήν ὁποία καταγγέλλουν τόν σφετερισμό ἐκ μέρους τῶν Σκοπιῶν τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, καταγγέλλοντας καί τήν ἀνάλογη παραποίηση τῆς ἱστορίας”.

– τό γεγονός ὅτι ὡς καί τόν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ἡ γιουγκοσλαβική περιοχὴ τῆς σημερινῆς FYROM δέν ὀνομαζόταν «Μακεδονία» οὔτε οἱ κάτοικοί της «Μακεδόνες»”.

Τέλος, ὑπενθυμίζουμε ὅτι σέ ἀνάλογες προγενέστερες περιπτώσεις (π.χ. τῆς Αὐστρίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, τῆς Τσεχίας, τῆς Σερβίας κ.λπ.), κατά τίς ὁποῖες εἶχε γίνει ἀπόπειρα καταχρηστικῆς χρησιμοποίησης «ἐθνικῆς» ὀνομασίας μιᾶς χώρας, ἐπιβλήθηκε ἡ δέουσα ἀλλαγὴ.

Ὑστερα ἀπό τά παραπάνω: Καλοῦμε τούς ἀποδέκτες τῆς ἐκκλησῆς μας νά πράξουν τό καθῆκον, πού τούς ἐπιβάλλει ἡ θέση τους, ὥστε νά:

– καταστήσουν ανέφικτη τήν είσοδο τής FYROM σέ διεθνείς οργανισμούς μέ τήν πλαστή έθνωθυμία «Μακεδονία»”·

– νά αποτρέψουν τήν προβολή διεκδικήσεων του κράτους αυτού σέ βάρος τών όμόρων κρατών (Έλλάδος και Βουλγαρίας) στό πλαίσιο πού επιβάλλουν οί διεθνείς κανόνες στίς σχέσεις καλής γειτονίας”·

– νά αποθαρρύνουν τήν επιστράτευση τής εκπαίδευσης στήν καλλιέργεια άλυτρωτικής προπαγάνδας”·

– νά ένθαρρύνουν τή συμμόρφωση τής πολιτικής ήγεσίας τής FYROM μέ τίς παραπάνω αποφάσεις του ΟΗΕ, τής ΕΕ και του ΝΑΤΟ”·

– νά ύποδειξουν τήν ανάγκη για τήν επιλογή τής τελικής έθνικης όνομασίας τής FYROM, πού νά είναι συμβατή μέ τή δική της ιστορία και τόν πολιτισμό τών δικών της ύπηκόων”·

– νά ένθαρρύνουν και τίς κυβερνήσεις τών χωρών πού έσπευσαν νά άναγνωρίσουν τή FYROM μέ τό όνομα «Μακεδονία» για τίς μελλοντικές επιπτώσεις πού μπορεί νά έχει ή τακτική τους αυτή στή σταθερότητα τών Βαλκανίων.

Θά θέλαμε, στρεφόμενοι προς τούς συμμάχους και έταίρους τής Έλλάδας και τούς διεθνείς οργανισμούς, νά καταστήσουμε σαφές ότι, εάν προωθηθεί λύση στό πρόβλημα του όνόματος, πού θά ταπεινώνει τούς πολίτες τής χώρας μας (και μάάλιστα σέ μία περίοδο δοκιμασίας τών οικονομικών και κοινωνικών μας άπτοχών), θά κλονιστεί όχι μόνο ή εμπιστοσύνη τών Έλλήνων προς τούς θεσμούς αυτούς, αλλά και θά προκληθούν άνατροπές στήν σταθερότητα και τήν ασφάλεια στον ευρύτερο χώρο τής Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Μέ τή βεβαιότητα ότι οί σκέψεις μας αυτές θά τύχουν τής δέουσας προσοχής σας και ότι θά έχουμε τήν συμπαράστασή σας.

Σας εύχαριστούμε.

Μέ τιμή

Οί συντονιστές:

Μήτκας Περικλής, Πρύτανης Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Ζαπράνης Άχιλλέας, Πρύτανης Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Βαλεργάκης Νικόλαος, Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης
Βλαχογιάννης Έμμανουήλ, Α' Άντι/δρος Έμπορικού & Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου Θεσ/νίκης

Καραθανάσης Άθανάσιος, Πρόεδρος Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

* * *

Θεσσαλονίκη, Δεκέμβριος 2015

Άγαπητέ Συνάδελφε,

Στίς παραμονές τής Διάσκεψης Κορυφής του ΝΑΤΟ στό Βουκουρέστι τό έτος 2008, 1.300 και πλέον Θεσσαλονικεΐς είχαμε ύπογράψει ψήφισμα-έκκλη-

ση για την αποτροπή της όνομασίας του Κράτους της FYROM ως Δημοκρατίας της «Μακεδονίας».

Άποδέκτες του μεταφρασμένου ψηφίσματός μας ήταν οι έξι (με τις αντίστοιχες τότε ιδιότητές τους):

Ban Ki-moon (Γ.Γ. του ΟΗΕ)

Matthew Nimetz (ειδικός εκπρόσωπος του ΟΗΕ για την διαφορά του όνοματος της ΠΓΔΜ)

Olli Rehn (έπίτροπος υπεύθυνος για τη Διεύθυνση της ΕΕ)

Javier Solana (Υπάτος Άρμοστής της ΕΕ για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας)

Nicholas Burns (πρώην ύφυπουργός Ύξωτερικῶν ΗΠΑ)

Hans-Gert Poettering (Πρ. Εὐρ. Κοινοβουλίου)

Saap de Hoop Schesser (Γ.Γ. του NATO)

Victoria Nuland (Άμερικανίδα Πρέσβειρα στό NATO)

14 Άντιπρόεδροι του Εὐρ. Κοινοβουλίου

Terry Davis (Γ.Γ. Συμβουλίου της Εὐρώπης)

23 μέλη της Έπιτροπής Σύνδεσης Ε.Ε. - Σκοπίων

27 Υπουργοί Ύξωτερικῶν τῶν χωρῶν της Ε.Ε.

93 Πρεσβείες διαφόρων χωρῶν στην Αθήνα

51 Προξενεία της Θεσσαλονίκης

Larry King (CNN)

27 Πρέσβεις, μόνιμοι αντιπρόσωποι ισάριθμων χωρῶν στό NATO

Σήμερα συνεχίζουμε την προσπάθειά μας

Παρακαλούμε για την συμπερίληψη του όνοματός σας στό συνημμένο ψηφισμα-έγκληση.

Οί συντονιστές:

Μήτκας Περικλῆς, Πρύτανης Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Ζαπράνης Άχιλλέας, Πρύτανης Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Βαλεργάκης Νικόλαος, Πρόεδρος Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Βλαχογιάννης Έμμανουήλ, Α΄ Άντι/δρος Έμπορικοῦ & Βιομηχανικοῦ Έπιμελητηρίου Θεσ/νίκης

Καραθανάσης Άθανάσιος, Πρόεδρος Έταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν

Έπικοινωνία: Έταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν, τηλ. 2310271204, fax 2310271501, E-mail: ems@ems.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΘΗΡΩΝ & ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
Τ.Κ. 801 00 ΚΥΘΗΡΑ
ΤΗΛ.: 2736031202 & 2736038359
ΦΑΧ: 2736031202

Αριθ. Πρωτ.: 4

Έν Κυθήροις τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 2016

Πρὸς
Φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Α.Π. Θεσσαλονίκης
εἰς Θεσσαλονίκην

*Ἀγαπητοί μου ἐν Κυρίῳ φερέλπιδες
Φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.*

Εὐλογημένη, εἰρηνική, ὁμολογιακή τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ καλλίκαρπη ἢ νέα σωτήρια χρονιά τοῦ 2016.

Ἐλαβα τὴν πολὺ ἀγαπητὴ σέ μένα ἐπιστολή σας νὰ συμμετάσχω στὴν Ἡμερίδα, πού διοργανώσατε εἰς τιμὴν τοῦ νεοφανοῦς Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, τοῦ συμπαθεστάτου αὐτοῦ ἁγίου τῆς ἐποχῆς μας καὶ προστάτου σας.

Θεορμά σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ πρόσκλησί σας, ἀλλὰ λυπᾶμαι διότι ἀδυνατῶ νὰ παρευρεθῶ καὶ νὰ συμμετάσχω στὴν ἀξιόλογη καὶ περισπούδαστη αὐτὴ Ἡμερίδα σας μέ τίτλο: «Ὁ ἅγιος Πορφύριος καὶ οἱ νέοι», λόγῳ τοῦ ὅτι θά εὐρίσκωμαι εἰς τό Ἅγιον Ὄρος, ὅπου ἔχω προσκληθῆ καὶ θά συμμετάσχω εἰς λατρευτικὰς εὐκαιρίας.

Εὐχομαι ἀπό καρδίας καλὴ ἐπιτυχία καὶ εὐόδωσι τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδας σας καὶ νὰ ἔχουμε ὅλοι μας τίς εὐχές καὶ ἱκεσίες τοῦ ἁγίου Πορφυρίου γιὰ τὴν προσφιλῆ μου Θεολογικὴ Σχολή σας, τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία, τό δοκιμαζόμενο Ἔθνος μας καὶ ὅλο τόν κλυδωνιζόμενο κόσμον

Μέ ἐγκάρδιες εὐχές καὶ ἀγάπην

*Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ*

Μητροπολίτης Ἐνθιμος: Λειτουργεῖ ἐπὶ 20 χρόνια ὡς ναός, ἡ «ΡΟΤΟΝΤΑ»

-Πῶς ἀντιμετωπίζετε τὴ Ροτόντα;

-Μέ ἀπόλυτο σεβασμό στήν πραγματικότητα τῆς ἱστορίας καί τῆς ἀλήθειας. Ἦταν μνημεῖο χριστιανικῆς λατρείας ἐπὶ 14 αἰῶνες μετὰ τὴ ρωμαϊκὴ κυριαρχία. Ἀκόμη καί οἱ Ὀθωμανοὶ τό σεβάστηκαν δίνοντας τὴν ἄδεια νὰ λειτουργήσῃ ὡς μητρόπολη τῆς πόλης πρὶν τό μετατρέψουν σέ τζαμί γιὰ 300 χρόνια (1591-1912). Τό σκεπτικὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας νὰ ἰσορροπήσῃ ἐξωτερικὰ τὴν εἰκόνα τοῦ μνημείου μέ τὴν τοποθέτηση τοῦ σταυροῦ, δέν ἀλλάζει τὴ συμφωνία μας.

-Σέ ποιά συμφωνία ἀναφέρεστε;

-Στὴν ὑπουργικὴ ἀπόφαση τοῦ '99. Ἀφορᾷ τὴν τέλεση τῆς θείας λειτουργίας μία φορὰ τὸν μήνα. Ἀπὸ τότε ὡς σήμερα ἡ λατρευτικὴ χρῆση τοῦ μνημείου συνεχίζεται ἀδιαλείπτως. Ἐπὶ εἴκοσι χρόνια λειτουργεῖ ὡς ναός ἀκόμη καί κάτω ἀπὸ τίς σκαλωσιές. Εἶχα παύσει νὰ πηγαίνω. Δέν μποροῦσα νὰ τό βλέπω ἐργοτάξι ἐπὶ τόσα χρόνια.

-Εἶχατε κάνει παρεμβάσεις;

-Ρωτοῦσα ἀπὸ ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ δέν ὑπῆρχε ἕνας ἄνθρωπος ὀργανωτικὸς νὰ τό διαχειριστεῖ. Βρέθηκε ἕνας δραστήριος ἀρχαιολόγος, ὁ κ. Σταμάτης Χονδρογιάννης, καί ὀλοκλήρωσε τό ἔργο σέ ἐλάχιστο χρόνο. Εἶναι καταπληκτικὸς!

-Τί θὰ προσθέσῃ ὁ σταυρὸς στὴ θρησκευτικὴ λατρεία πού ὑπάρχει σήμερα;

-Τὴν ἐνδειξη τῆς διαχρονικῆς του

λειτουργίας ὡς ναοῦ σ' ἕνα μνημεῖο ὅπου συνυπάρχουν χριστιανικά καί μουσουλμανικά στοιχεῖα. Πάντα πιστευα ὅτι ὀρθῶς διατηρήθηκε ὁ μιναρὲς διότι ἀποτελεῖ στοιχεῖο τῆς ἱστορίας του.

-Οἱ ὑπογράφωντες, καί ὄχι μόνο, θεωροῦν ὅτι ὁ σταυρὸς θὰ σημάνει καί τὴν ἐκκλησιαστικοποίηση τοῦ μνημείου.

-Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴ Ροτόντα δέν εἶναι ἐνορία. Ἐπομένως, ἕνα τέτοιο ζήτημα δέν τίθεται.

**-«Ὁ σταυρὸς μέ τὸν μιναρὲ», ὑποστηρίζουν, δέν ἔχει θέση στὴν κοινω-
νία μας καί στὴν ἐποχὴ μας.**

-Αὐτὴ ἡ σκέψη εἶναι σατανικὴ. Ὅσοι ἐκφράζουν τὸν μηδενισμό δέν μποροῦν νὰ κατανοήσουν τό λαϊκὸ αἶσθημα. Τό κίνημα κατὰ τοῦ σταυροῦ εἶναι περίεργο, «ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶ» ὅπως λέει ὁ λαός. Πῶς προέκυψε ξαφνικά ὅταν ἡ Ροτόντα εἶναι γεμάτη ἀπὸ σταυροὺς στὰ ψηφιδωτὰ τῆς; Πῶς μποροῦμε νὰ ἀναιρέσουμε τὸν σταυρὸ πού ὑπῆρχε στὴ στέγη, ἀρνούμενοι τὴν ἐπινατοποθέτησή του πού ἀποτελεῖ τό βασικὸ γνῶρισμα ἑνὸς χριστιανικοῦ μνημείου;

-Στό ἐνδεχόμενο οἱ δύο πλευρὲς νὰ φθάσουν στὰ ἄκρα, ἡ Ἐκκλησία θὰ ὑποχωροῦσε;

-Ἄν ὑποχωροῦσε θὰ ἦταν σάν νὰ ἀποδέχεται ὅτι ἡ Ροτόντα δέν ὑπῆρξε ποτέ ναός.

-Πῶς κρίνετε τὰ γεγονότα τοῦ '95;

-Δέν ἔπρεπε νὰ ἐξελιχθοῦν ἔτσι. Τό-

Σκιές στή λάμψη τῆς Ροτόντας

Ἡ πραγματικότητα εἶναι μία. Ἡ Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων Πόλης (ΕΑΠ) παρέλαβε ἕνα μνημείο-γιαπί καί μέσα σέ χρόνο ρεκόρ, ἀσύλληπτο γιά τά ἑλληνικά δεδομένα, τό ἀπογείωσε. Ἡ Ροτόντα ἐδῶ καί ἕνα μήνα λάμπει.

Ἀπό τό βράδυ τῆς ἐορταστικῆς ἀποκάλυψῆς τῆς χωρὶς σκαλωσιές μέχρι σήμερα, ἡ κατακόρυφη αὐξηση τῶν ἐπισκεπτῶν, τὰ ἐγκωμιαστικά σχόλια, γραπτά καί προφορικά, τόσο ἀπό τόν ἐπιστημονικό κόσμο ὅσο καί ἀπό τοὺς ἀπλούς πολῖτες, εἶναι τό μοναδικό ἀντιστάθμισμα στίς ἀλυσιδωτές φωνές διαμαρτυρίας ἀπό διαφορετικούς κύκλους καί γιά διαφορετικούς λόγους, ἐπισημαίνοντας κάθε προσπάθεια γιά τήν ἀνάδειξη καί τήν προβολή τοῦ μνημείου καί τῆς πόλης.

Στήν ἀρχή ἦταν ὁ σταυρός: ἡ ἀπόφαση τοῦ Κεντρικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου (ΚΑΣ), ἔπειτα ἀπό εἰσήγηση τῆς ΕΑΠ, νά τοποθετήσῃ τό σύμβολο τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν κορυφή τῆς στέγης μέ μοναδικό καί μόνο σκεπτικό νά ἰσορροπήσῃ τήν εἰκόνα τοῦ μνημείου ἱστορικά, σέ σημειολογικό-ιδεολογικό ἐπίπεδο ἦταν ἀρκετή γιά νά ξυπνήσῃ μνημῆες δυσάρεστες τοῦ '95 καί νά ξεσηκώσῃ θύελλες στόν ἔντυπο καί ἠλεκτρονικό Τύπο.

Τά βέλη ἄρχισαν νά πέφτουν βροχή: σέ κείμενο μέ ὑπογραφές 653 πολιτῶν πού ζητοῦν νά μὴν τοποθετηθεῖ σταυρός στή Ροτόντα, σέ καταγγελίες, ἐνστάσεις καί προσφυγές γιά τή διάνοιξη τοῦ περιβόλου στή νότια εἴσοδο, γιά τήν

συνέχεια στή σελίδα 26 ➔

τε ἡμουν μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως ἀλλά μέ πονοῦσε, ἔγιναν ἀκρότητες καί ἀπό τίς δύο πλευρές, δέν ἦταν τιμητικό γιά τήν κοινωνία τῆς Θεσσαλονίκης.

–Δέν ἀρκοῦν οἱ δεκάδες ναοί τῆς Θεσσαλονίκης γιά τό ἐκκλησιασμα; Γιατί χρειάζεται καί ἡ Ροτόντα;

–Τό ἐνδιαφέρον τῆς Μητρόπολης δέν εἶναι νά κάνουμε ἄλλη μία ἐκκλησία. Ἄν ἦταν ἔτσι, θά τή μετατρέπαμε σέ ἐνορία πού θά λειτουργοῦσε κάθε Κυριακή. Μετά τίς περιπέτειες τοῦ '95 βρέθηκε ἡ μέση λύση πού ἐφαρμόζεται

ὡς τώρα. Τῆς διττῆς του ὑπόστασης. Τή σεβόμαστε. Ὅπως σεβαστήκαμε καί θά σεβαστοῦμε τήν τέλεση πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων πού περιλαμβάνει ἡ νέα συμφωνία.

–Ἀποδέχετε τή μνημειακή διάσταση τῆς Ροτόντας;

–Βεβαίως. Δέν διεκδικοῦμε τίποτα περισσότερο ἀπό αὐτό πού ἰσχύει τά τελευταῖα εἴκοσι χρόνια, οὔτε θέλουμε νά προκαλέσουμε ἔριδες, διχογνωμίες, γκρίνιες καί πιεστικές καταστάσεις. Ὁ σταυρός καλό εἶναι νά τοποθετηθεῖ μέ τή θέληση ὅλων.

➔ *συνέχεια από την σελίδα 25*

Σκιές στη λάμψη της Ροτόντας

ἀποκατάσταση του παλαιοχριστιανικού ἱεροῦ βήματος, γιὰ προσθήκη νεότευκτων ἀντικειμένων λατρευτικῆς χρήσης, ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν κοπή ἑνὸς παρασιτικού δένδρου.

Ἀποκορύφωμα ὄλων ἦταν δημοσιεύματα γιὰ παραχώρηση τῆς Ροτόντας στὴν Ἐκκλησία μέ ὑπονοούμενα γιὰ συμφωνίες κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι ἀνάμεσα στὴ Μητρόπολη καὶ τὸ ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ μέ τὴν... εὐλογία τοῦ δημάρχου Θεσσαλονίκης, Γιάννη Μπουτάρη. Τίς διέψευσε ὁ ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ, μιλώντας γιὰ «τερωτῶδεις διαστρεβλώσεις». Ὡς «γελοῖες» τίς χαρακτήρισε καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πόλης.

Καὶ ἐνῶ ἡ εἰσήγηση γιὰ τὴν τοποθέτηση τοῦ σταυροῦ, παρά τὴ γνωμοδότηση τοῦ ΚΑΣ, παραπέμφθηκε γιὰ ἐπανεξέταση σέ συνδυασμὸ μέ τὴν ἀντικερραυνικὴ προστασία, τὰ ἐρωτήματα πλέον εἶναι: ἡ πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ ΚΑΣ γιὰ ἓνα νέο πλαίσιο διαχείρισης τῆς Ροτόντας μέ τὴ διοργάνωση πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπιπέδου, βασισμένη στὴν εἰσήγηση τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων Πόλης, θὰ δώσει τέλος στὰ σενάρια καὶ στίς ὑποψίες περὶ «ἐκκλησιαστικοποίησης» τοῦ μνημείου; Ἡ κοινωνία τῆς Θεσσαλονίκης ἔχει τὴν ὠριμότητα, νὰ ὁμοφωνήσει καὶ νὰ ἀποδεχθεῖ χωρὶς ἀναγωγές σέ ἐντάσεις τοῦ παρελθόντος τὴ σταθερὴ ἐξαρχῆς θέση τῆς Ἐφορείας «ἡ Ροτόντα νὰ ἀποτελέσει τὸ διαβατήριό γιὰ τὴν προβολὴ τῆς πολιτιστικῆς παρακαταθήκης τῆς πόλης»; Θὰ μπορούσε ὁ σταυρὸς νὰ μὴ διεγείρει ἰδεολογικὲς ἀντιδικίες ἀλλὰ νὰ ἀποτελέσει –σύμφωνα μέ τὸ σκεπτικὸ τῆς Ἐφορείας– «πρωτοπόρο μήνυμα συμφιλίωσης πολιτισμῶν καὶ θρησκειῶν τοῦ κόσμου πού κλυδωνίζεται σήμερα ἀπὸ ἀντιπαλότητες, ἓνα μνημεῖο-μουσεῖο διαχρονικά καὶ διαπολιτισμικά ἱερό»;

Δύο βασικοὶ πρωταγωνιστές ξεκαθαρίζουν τὴ θέση τους στὴν «Κ» γιὰ τὴ νέα ἀντιπαράθεση: ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος γιὰ τὴ στάση τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι στὸ μνημεῖο· καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πόλης Γιάννης Μπουτάρης, πού ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἔπαιξε ρόλο «δαιτητή», καλώντας τοὺς πολίτες «νὰ χαμηλώσουν τοὺς τόνους».

Καὶ οἱ δύο ἐκτιμοῦν ὅτι τὸ θέμα πῆρε διαστάσεις χωρὶς νὰ ἔχει τεθεῖ ἐκ νέου κανένα ζήτημα διαμάχης ἀνάμεσα στὴ λατρευτικὴ καὶ στὴ μουσειακὴ χρήση τοῦ μνημείου. «Τὸ θέμα εἶχε λήξει τὸ '99 μέ τὴν ὑπογραφή Βενιζέλου» ὑποστηρίζουν. Οἱ φωνές εἶναι «λίγες καὶ ὑποκινούμενες», ἀναφέρει ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ἐνῶ «μεμονωμένες καὶ ὑστερικές» τίς χαρακτηρίζει ὁ δήμαρχος.

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
ΚΟΣΜΑΣ

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Πόλει Μεσολογίου, τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 2016

Πρός
Τόν Παναγιώτατον
Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΝ
Εἰς Θεσσαλονίκην

Παναγιώτατε καί πολυσέβαστε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμε,

Υἱκῶς σᾶς παρακαλῶ νά δεχθῆτε τά ταπεινά συγχαρητήριά μου καί τίς ὀλοκάρδιες εὐχές μου, γιά τήν διοργάνωσι καί τήν προσφορά τῆς τόσο σπουδαίας Ἡμερίδος σας.

Ἐπιτρέψατέ μου νά συγχαρῶ ταυτόχρονα καί τούς ἐκλεκτούς καί ὁμολογητάς συνδιοργανωτάς τῆς Ἡμερίδος, τήν Πανελλήνιο Ἐνωσι Θεολόγων, τίς Ὁρθόδοξες Χριστιανικές Ἀδελφότητες καί τά Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεῖα, ὅπως καί τούς καλοῦς καί ὁμολογητάς φοιτητάς, οἱ ὅποιοι μᾶς διδάσκουν μέ τήν συνέπεια καί τό ὁμολογιακό τους φρόνημα.

Πολύ θά ἤθελα νά εἶμαι κοντά σας γιά νά διδαχθῶ ἀπό τή σοφία σας, νά ὠφεληθῶ ἀπό τήν ὁμολογία σας, νά παραδειγματισθῶ καί νά ἐνισχυθῶ ἀπό τήν Ἡμερίδα σας, ἀλλά προγραμματισμένα ποιμαντικά καθήκοντα δέν μοῦ τό ἐπιτρέπουν.

Ὁμολογῶ ὅτι οὐδέποτε πιστεύαμε πῶς θά φθάσῃ ἡ στιγμή, κατά τήν ὁποία ὀρθόδοξοι Ἕλληνες θά ἐπιθυμοῦσαν νά διδάσκηται μέσα στήν Ἱερά καί σεβαστή Θεολογική Σχολή μας ἡ «κεκρυμμένη ἀθεΐα», ὅπως ὀνομάζει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης τό Ἰσλάμ. Καί δέν θέλουμε νά τό πιστεύσουμε πῶς μέσα στίς αἵθουσες τῆς ἁγιασμένης Σχολῆς μας, τήν ὁποία ἰσοβίως θά εὐγνωμονοῦμε, κάτω ἀπό τήν εἰκόνα τοῦ Ἐσταυρωμένου καί Ἀναστάτου Κυρίου καί Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, θά διδάσκηται ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰσλάμ.

Προσευχόμαστε ποτέ νά μήν ἔλθῃ αὐτή ἡ στιγμή.

Ταπεινά φρονῶ ὅτι στίς ἀντιπνευματικές καί προδοτικές ἡμέρες μας ὀφείλουμε ὅλοι μας νά ταπεινωθοῦμε εἰλικρινά, νά συναισθανθοῦμε τήν εὐθύνη μας, νά καθάρουμε καί νά ἀγιάσουμε τούς ἑαυτούς μας καί μέ φόβο Θεοῦ νά ἐργασθοῦμε, ὥστε οἱ Θεολογικές Σχολές μας νά γίνουν θερμοκήπια καί φυτώρια ἁγιασμένων θεολόγων, θεολόγων μέ θερμουργό πίστι, μέ καθαρότητα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5971
 Ἀριθ.
 Διεκπ. 2738

Ἀθήνησι 8η Δεκεμβρίου 2015

Πρὸς
 τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
 Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμον
 Εἰς Θεσσαλονίκην

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ληξιάσης τῆς θητείας ὑμῶν ὡς τακτικοῦ Μέλους τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, λαβοῦσα δ' ὑπ' ὄψιν τὴν κατ' αὐτὴν πολῦτιμον προσφορὰν καὶ ἐκδαπάνησιν ὑμῶν, ἔγνω, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 8ης μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ἐκφράσαι ὑμῖν τὰς ὀλοθύμους Αὐτῆς εὐχαριστηρίου εὐχάς.

Πεποιθότες ὅτι συνεβάλετε ὑπευθύνως διὰ τῆς ἐγνωσμένης ὑμετέρας γνώσεως καὶ ἐμπειρίας εἰς τὴν εὐρυθμον καὶ εὐκαρποτέραν λειτουργίαν τῆς ὡς εἴρηται Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκπληρώσαντες συνετῶς καὶ ἐνζήλως τὴν διακονίαν ὑμῶν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπευχόμεθα ὅπως ὁ παντὸς ἀγαθοῦ αἴτιος καὶ χορηγὸς Θεὸς καταξιῶ ὑμᾶς ἐν ἀγαθοῖς ἐσαι ἐργάζεσθαι, μετ' ἀκμῆς ἀδιαπτώτου καὶ αἰσίας συνεχείας εἰς τὴν Ἀρχιερατείαν ὑμῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμέτεραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος β', Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

➔ *συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 27*

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ

ζωῆς, μέ ἀγάπη στό Χριστό καί τό Εὐαγγέλιο, μέ φλόγα ἱεραποστολικῆς μαρτυρίας καί ὁμολογίας, μέ πόθο ἀγιασμοῦ καί αἰωνιότητος.

Συγχωρήσατέ με, πόθο ἐκφράζω, δέν συμβουλεύω.

Παναγιώτατε,

Ἐκζητῶν τὴν πατρική σας εὐχή, εὐχομαι εὐόδωσι τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλεκτῆς Ἡμερίδος καί καρποφόρες ἀποφάσεις.

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ καί ἀδελφικῶν ἐν Κυρίῳ χαιρετισμῶν.

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμάς

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ
Τομέας Λατρείας, Χριστιανικῆς
Ἀγωγῆς
καί Ἐκκλησιαστικῆς Διοίκησης
Καθηγητής Π. Σκαλιτσῆς

Θεσσαλονίκη 25-2-2016

Πρός
Τόν Παναγιώτατον Μητροπολίτην
Θεσσαλονίκης
κ. Ἄνθιμον
Βογατσικοῦ 7
Τ.Κ. 546 22, Θεσσαλονίκη

Παναγιώτατε,

Διά τῆς παρουσίας ἐπιθυμῶ νά σᾶς ἐκφράσω τίς θερμότερες εὐχαριστίες τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. γιά τήν φιλοξενία στήν Ἱ. Μητρόπολη Θεσσαλονίκης τοῦ προσφάτως πραγματοποιηθέντος Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου μέ θέμα: «**Ἁγία Γραφή καί Ὁρθόδοξη Λατρεία**». Ἡ παρουσία σας μάλιστα κατά τή διάρκεια τῶν ἐργασιῶν του, ἀλλά καί ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα στήν ὡραία Αἴθουσα τῆς Μητροπόλεως, συνέτειναν τά μέγιστα στήν ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου καί στήν ἐπιστημονική καί πνευματική οἰκοδομή τῶν συνέδρων.

Θά σᾶς εἶμαστε πάντοτε εὐγνώμονες.

*Ἀσπαζόμενος τήν δεξιάν Σας
Διατελῶ μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ*

Παναγιώτης Ἱ. Σκαλιτσῆς
Καθηγητής Λειτουργικῆς
Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας
τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

«Νόμος άνομος»

Τού Σεβασμιωτάτου Μητρ. Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ λυπούμαστε για ό,τι βλέπουμε γύρω μας και άκοῦμε. Στήν όμορφη Όρθόδοξη χώρα μας εισβάλλει έπίσημα ή άμαρτία και νομιμοποιείται. Παίρνει τά εὔσημα ή όμοφυλοφιλία, αυτή ή βδελυκή άμαρτία και εισέρχεται μέ καμάρι νά σταθεί δίπλα στό γνήσιο και άγιο. Μιά άνατριχίλα διαπερνά τό «είναι» μας. Μιά άμαρτία πού όδηγεί τόν άνθρωπο στή βεβαία καταδίκη τής ψυχής, σύμφωνα μέ τήν πίστη αυτού του λαού, πού παρά τίς δυσκολίες άποδεικνύει κάθε μέρα ότι πιστεύει και βαδίζει μέ προσδοκία προς τά Χριστούγεννα, τή Μητέρα τών έορτών, έρχεται νά καλοκαθήσει ως νόμιμο άγαθό άνάμεσα σ' άλλα. Τί κρίμα! Κανείς δέν διαμαρτύρεται. Οὔτε κι αυτά τά πολιτικά κόμματα, τά όποια ως χθές πιστεύαμε ότι άπαρτίζονται άπ' τίς ύγιεις δυνάμεις αυτού του λαού, ύψώνουν άνάστημα. Μοιρολατρικά, για νά μή χάσουν τίς ψήφους τών όμοφυλοφίλων, σκύβουν τό κεφάλι. Και κρέμονται άπό τίς δυσσομίες πού άναδύουν τά άλλα «πολιτισμένα» κράτη πού γρηγορότερα άπό μās, άποδέχτηκαν τό μαῦρο σαν άσπρο, τό πικρό σαν γλυκό, τό παράνομο σαν νόμιμο. «Ουαί», θά λεγε ό Ήσαΐας. Ουαί, λένε όλες οι φωνές αυτού του τόπου άπ' τήν αυγή τής ύπάρξεώς του μέχρι σήμερα. Χάσαμε τή ρότα. Νομοθετούμε άνομα. Νόμιμον, έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι τό γνήσιο, τό καλό, αυτό πού μεταγγίζει ζωή και άποθαρ-

ρύνει και μαραίνει ό,τι βάρβαρο και κακό. Νόμιμον, μία λέξη μέ καρκινική γραφή. Πού διαβάζεται κι άπ' τήν καλή κι άπ' τήν άνάποδη ίδια σαν νά μās λέει ότι δέν μπορείς ν' αλλάξεις όρια άμετάθετα. Πονάμε τόν άμαρτωλό. Εΐμαστε όλοι έξ άλλου άμαρτωλοί. Τόν πονάμε και τόν συντρέχουμε. Τόν θεραπεύουμε και τόν άποκαθιστούμε. Γινομάστε άρωγοί στον πόνο του και τό μαρτύριό του. Τήν άμαρτία όμως πού τόν ταλαιπωρεί και τόν πλανά, μέ πια λογική τήν άνεβάζουμε στα ύψη; Έδωσε Νόμο ό Θεός. Σύμφωνα μέ τό Νόμο Του καλούμεθα νά ζοῦμε. Κι αυτό δέν είναι τιμωρία, δέν είναι βάσανο και φορτίο, είναι καταξίωση και δικαίωμα. Έδωσε Νόμο ό Θεός. Κι ό λαός μας ζυμώνεται μέ τό Νόμο του Θεού, είκοσι αιώνες τώρα, είκοσι λαμπρούς αιώνες πού έδωσαν άγίους και δικαίους, και οι άνθρωποι έχοντας σαν πολικό άστέρα τόν Νόμο, τόν Θείο Νόμο και τόν Νόμο τόν ανθρώπινο, όταν αυτός έναρμονίζεται μέ τό Νόμο του Θεού, πορεύονται σ' αυτό τόν κόσμο, σαν όδίτες και όδοιπόροι, χειραγωγοῦμενοι άπ' αυτόν για νά φθάσουν στον δικό τους άγιο και θείο προορισμό και ν' αφήσουν γνήσια ίχνη ζωής πίσω τους. Κι αν έχουμε μάτια νά δοῦμε και στους προηγούμενους τών είκοσι αιώνων, όλα μιλούσαν για τό Νόμο. Κι όλα προέβαλαν τόν Νομοδότη. Ποιός παίρνει τή θέση Του!

Λυπούμαστε! Φοβόμαστε, τρέμου-

με. Δέν ἔχουμε τώρα ἀπό ποῦ νά πιαστοῦμε δίπλα μας, καί νά κρατηθοῦμε. Ἐάν εἶναι καλά αὐτοί οἱ λίγοι πού ὑψώνουν φωνή. Ἀλλά τουλάχιστον οἱ ἄλλοι, πρὶν νομοθετήσουν ἄνομα, ἄς μᾶς ἀκούσουν. Ἐάν δώσουν μιά εὐκαιρία στό λαό αὐτό νά πεῖ ἕνα σθεναρό ὄχι σ' αὐτά τὰ ὁποῖα μόνο μέ πόνο, μέ πῦρ καί μέ θεῖον, ἐδοκίμασε ὁ Κύριος ὁ Θεός.

Πῶς νά βγεῖ τό παιδί μας ἀπ' τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του, ἀπ' τό ἄρωμα τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, καί νά ἀναπνεύσει τή δυσωδία τῆς διπλανῆς πόρτας, ὅταν αὐτή κατοικεῖται ἀπό πρόσωπα δυστυχή πού τάχα ζοῦν νόμιμη ζωή. Προχώρησε ὁ νοῦς τους. Εἶδαν μέ «σοφία» ὅλες τίς παραμέτρους τῆς βόμβας πού τίθεται στά θεμέλια τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καί προσπαθοῦν νά προβλέψουν τίς καταστροφές τῆς ἐκρήξεώς της. Εἶμαστε κοντόφθαλμοι μπροστά στή θεία σοφία. Ἐάν τό πάρουν χαμπάρι. Θά ναι σκληρά τὰ κέντρα στά ὁποῖα λακτίζουν. Θά γίνει ἕνας χαλασμός. Θά φθάσει ἡ δυσσομία τοῦ ἐπιχειρουμένου στους θεῖους μυκτῆρες καί θά συντριβοῦν τὰ σχέδια τῶν πονηρῶν. «Οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται». Γι' αὐτό, προσέξτε, Ἀδελφοί μας. Ἐρχοντές μας προσέξτε. «Θεός οὐ μυκτῆρίζεται». Λυπηθῆτε αὐτό τό λαό. Πέρασε χρόνια φτώχειας καί δυστυχίας καί κα-

τοχῶν καί πολέμων. Ἐξουθενώθηκε καί ἐξαθλώθηκε. Δέν ταπεινώθηκε ὁμως. Κράτησε τίς Ἀρχές του καί βγήκε νικητής. Ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα εἶναι ἔωλα. Τό βλέπετε, τό καταλαβαίνετε. Ἀκούστε τή συνείδησή σας καί δέν θά χάσετε. Δέν θά χάσετε. Κι ἂν δέν συμφέρει, ὅταν βλέπουμε τὰ πράγματα βολικά καί κοντόφθαλμα, νά ξέρετε, τήν ὅποια θυσία θά σᾶς τήν ἀνταμείψει ὁ Θεός. Εἶναι ἀδιάφραστος ὁ Κύριος. Δέν παραχαράσσεται ὁ Νόμος Του, δέν ἀφήνει χρέη. Οἱ ἄνθρωποι πού σᾶς πλανοῦν εἶναι καταδικασμένοι. Ἡ ἁμαρτία τους εἶναι τό χειρότερο εἶδος τῆς ἁμαρτίας. «Βασιλείαν οὐρανῶν οὐ κληρονομήσουσι». Μήν τούς ἀποκοιμίζουμε μ' αὐτό τό σκληρό ὑπνωτικό. Μ' αὐτό τό μόνο πού τους ρίχνουμε σάν ξεροκόμματο. Ἴσως τούς ἀπαλύνει λίγο τόν πόνο γιά τήν ἐδῶ ζωή, καί γιά μιά κοντόφθαλμη προοπτική. Τό αἰώνιο, τό ἀκατάλυτο δέν θά τό ἀντέξουν. Γι' αὐτό «πρόσχωμεν». «Ἄνω σχῶμεν τās καρδίας». Δέν εἶμαστε ἐμεῖς σάν κι αὐτούς. Ἐμεῖς εἶμαστε ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα. Αὐτός εἶναι ὁ θησαυρός μας. Αὐτό μᾶς ζηλεύουν. Αὐτό θέλουν νά μᾶς συλήσουν. Ἐάν μήν πέσομε στήν παγίδα τους. Ἐάν μήν προδώσομε. Κι ἔχουμε τρόπο νά μαζέψουμε τὰ τραύματά μας. Ἀρκεῖ νά βγοῦμε νικητές κι ἀπ' αὐτόν τόν πόλεμο.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑΣ ΘΕΟΞΕΝΗΣ
Καθηγουμένης Ἱ. Μ. Χρυσοπηγῆς Χανίων Κρήτης
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
«Ο ΟΣΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ»

Ἀγαπητοί μας ἐν Χριστῷ νέοι καὶ νέες,

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν πρόσκληση νὰ συμμετέχουμε στὴν ἡμερίδα πού εἶναι ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Πορφύριο τὸν Καυσοκαλυβίτη. Σᾶς στέλνουμε ἐγκάρδιους χαιρετισμούς ἀπὸ τὴν Μονὴ Χρυσοπηγῆς, στὰ Χανιά τῆς Κρήτης, καὶ τίς εὐχές μας γιὰ καλὴ ἐπιτυχία.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης εἶναι ἀνεκτίμητο δῶρο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν σύγχρονο ταραγμένο κόσμο μας. Εἶναι ἡ ἐκδήλωση τῆς ἀνιδιοτελοῦς καὶ ἄνευ ὀρίων ἀγάπης, τῆς ἀνεκτικότητας, τῆς στοργῆς, τῆς ἀπλότητας καὶ τῆς ταπεινώσεως. Ὑπῆρξε τὸ στήριγμα καὶ ἡ ἐλπίδα, ἡ αἰετοπτη πηγή παρηγορίας γιὰ χιλιάδες ἀνθρώπους στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ τὸν γνωρίσουν καὶ νὰ τὸν συναναστραφοῦν, νὰ εὐεργετηθοῦν ἀπὸ τίς θαυματουργικὲς ἐπεμβάσεις του καὶ μὲ τὴν καθοδήγησή του νὰ ἀνακαλύψουν τὴν πνευματικὴ ζωὴ. Ἀλλὰ καὶ ἀκόμη περισσότεροι εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού διάβασαν τοὺς λόγους του, πληροφορήθηκαν γιὰ τίς θαυμαστὲς ἐνεργεῖες του καὶ, χωρὶς νὰ τὸν ἔχουν γνωρίσει ἀπὸ κοντά, ἐνοιώσαν καὶ νοιώθουν τὴν ἁγία παρουσία του στὴ ζωὴ τους.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος ἀγάπησε τὸν Χριστό καὶ τὸν συνάνθρωπο μὲ δυνατὴ ἀγάπη καὶ ἔζησε βαθιὰ αὐτὸ πού ἔλεγε

σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ, ὅτι «ὁ Χριστός εἶναι τὸ πᾶν». Θεωροῦσε τὸν κάθε ἄνθρωπο ὡς ἀπόλυτη ἀξία, ὡς μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη προσωπικότητα, καὶ σεβόταν ἀπόλυτα τὴν προσωπικὴ του ἐλευθερία. Ἰδιαίτερα τοὺς νέους τοὺς ἀποδεχόταν ὅπως ἦταν, καὶ ὁ τρόπος πού τοὺς προσέγγιζε δὲν εἶχε κανένα κομπορμιισμό καὶ συμβατικότητα. Δὲν κήρυττε, δὲν κατηχοῦσε, δὲν ἀπέριπτε, μόνο προσευχόταν καὶ διακριτικὰ πρότεινε νὰ δοκιμάσουν τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος παρακινοῦσε τὰ πνευματικὰ του παιδιὰ: «Ζῆστε τὸν Χριστό, ἔλεγε, καὶ θὰ ἴστε εὐτυχισμένοι ἐν Χριστῷ. Ὁ Χριστός μᾶς ἔχει δώσει τὴν ἀθανασία. Πρέπει νὰ ζήσουμε ἐν Χριστῷ. Νὰ μποῦμε μέσα στὴν Ἐκκλησία. Γιὰ νὰ μποῦμε στὴν Ἐκκλησία, πρέπει ν' ἀποθάνομε κατὰ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο. Καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα δὲν ὑπάρχει τίποτα, οὔτε θάνατος, οὔτε τίποτα, παρὰ ζωὴ αἰώνιος».

Ὁ ἅγιος Πορφύριος ἐνοιώθε ἐνωμένος μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μέσα ἀπὸ τὴν προσευχή, πού τὴ θεωροῦσε πηγὴ ζωῆς καὶ χαρᾶς. Ἐλεγε χαρακτηριστικὰ ὅτι «προσευχή εἶναι νὰ πλησιάζεις τὸ κάθε πλάσμα τοῦ Θεοῦ μὲ ἀγάπη, νὰ κινεῖσαι μέσα στὴν ἀγάπη, τὰ πάντα νὰ κάνεις μὲ ἀγάπη». Καὶ ἐπισήμαινε ὅτι ἡ προσευχὴ ἐνεργεῖται μὲ τὴν θεία χάρη

–δέν είναι μόνο η προσπάθεια του ανθρώπου πού μετράει. Τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας προσφέρουν στόν ἄνθρωπο τήν δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί ἐνώ ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά διατηρήσει καί νά ἀξιοποιήσει αὐτή τή δωρεά μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, δέν μπορεῖ νά ἐπιτύχει τίποτα καί καμμία του προσπάθεια δέν θά καρποφορήσει, ἄν δέν ζητᾶ συνέχεια τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἐνεργήσει μέσα του ἡ θεία χάρις.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος ὅταν ἤθελε νά βοηθήσει ἕναν ἄνθρωπο πού τοῦ τό εἶχε ζητήσει, γιά νά θεραπευτεῖ ἀπό ψυχική ἢ σωματική ἀσθένεια, ξεκινούσε νά προσεύχεται, ἐνώ συγχρόνως καλοῦσε σέ προσευχή καί πολλούς ἄλλους ἀνθρώπους. Κι ὅταν διαπιστωνόταν τό θαῦμα τῆς θεραπείας, τό ὁποῖο βέβαια εἶχε ἐπιτευχθεῖ ἀπό τήν ἐνέργεια τῆς δικῆς του πνευματικῆς κατάστασης καί προσευχῆς, ἐκείνος τό ἀπέδιδε στή δύναμη τῆς προσευχῆς καί τῆς ἀγάπης τῶν πολλῶν. Γι' αὐτό συμβούλευε νά προσευχόμεστε γιά τήν Ἐκκλησία, γιά τόν κόσμο, γιά ὅλους. Νά αἰσθανόμεστε καί νά κατανοοῦμε τόν πόνο καί τήν ἀγωνία τοῦ ξένου, τοῦ μετανάστη, τοῦ ἀνυπόληπτου ἀνθρώπου, ἀλλά καί τοῦ κάθε ἀποπροσανατολισμένου νέου πού στερεῖται νόημα ζωῆς καί νά βλέπουμε σέ κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο ὑπολογίσιμη ἀξία. Νά ἔχουμε λαχτάρα ν' ἀγιασθεῖ ὁ κόσμος, νά γίνουν ὅλοι τοῦ Χριστοῦ. Νά νοιώθουμε τόν πλησίον μας σάν τόν ἑαυτό μας καί νά προσευχόμεστε γιά τούς ἄλλους πιά πολύ ἀπ' ὅ,τι γιά τόν ἑαυτό μας. Γιατί ἡ προσευχή πού γίνεται γιά

τούς ἄλλους μέ βαθιά ἀγάπη ἔχει μεγάλη πνευματική ὠφέλεια. Χαριτώνει τόν προσευχόμενο, ἀλλά χαριτώνει κι ἐκεῖνον γιά τόν ὁποῖο προσεύχεται, τοῦ φέρνει τήν χάρι τοῦ Θεοῦ. Ὅταν προσευχόμεστε μέ μεγάλη ἀγάπη γιά κάποιον ἀδελφό, τότε τά κύματα τῆς ἀγάπης πηγαίνουν καί τόν ἐπηρεάζουν καί δημιουργεῖται γύρω του μιά ἀσπίδα προστασίας πού τόν ὀδηγεῖ πρός τό ἀγαθό. Καί γιά ὅποιον μᾶς κατηγορεῖ, συμβούλευε νά προσευχόμεστε καί νά λέμε «Κύριε Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐλέησόν με» καί ὄχι «ἐλέησέ τον», καί τότε ζητοῦμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιά ὅλο τόν κόσμο καί γιά ἐκεῖνον τόν ἄνθρωπο πού μᾶς κατηγορεῖ.

Ὁ ἅγιος συχνά παρακινούσε: «Νά ἐνωθοῦμε μέ τούς συνανθρώπους μας, μέ τίς χαρές καί τίς λύπες ὄλων. Νά τούς νοιώθουμε δικούς μας, νά προσευχόμεστε γιά ὅλους, νά πονᾶμε γιά τή σατηρία τους, νά ξεχνᾶμε τούς ἑαυτούς μας. Νά κάνουμε τό πᾶν γι' αὐτούς, ὅπως ὁ Χριστός γιά μᾶς. Μέσα στήν Ἐκκλησία γινόμαστε ἕνα μέ κάθε δυστυχημένο καί πονεμένο κι ἁμαρτωλό. Κανείς δέν πρέπει νά θέλει νά σωθεῖ μόνος του, χωρίς νά σωθοῦν καί οἱ ἄλλοι. Εἶναι λάθος νά προσεύχεται κανείς γιά τόν ἑαυτό του, γιά νά σωθεῖ ὁ ἴδιος. Τούς ἄλλους πρέπει ν' ἀγαπᾶμε καί νά προσευχόμεστε νά μή χαθεῖ κανείς· νά μποῦν ὅλοι στήν Ἐκκλησία. Αὐτό ἔχει ἀξία». Καί τόνιζε ὅτι ὅτι δέν πρέπει νά στενοχωρούμαστε, ὅταν οἱ ἄλλοι δέν κάνουν τό σωστό, ἀλλά νά προσευχόμεστε, γιά νά ἐπικρατήσει τό καλύτερο γι' αὐτούς, μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Πορφυρίου ἔχει γίνει εὐρύτατα γνωστός ἀπό τό βιβλίο «Ἅγίου Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου, Βίος καί Λόγοι», ἔκδοση τῆς Μονῆς μας, πού ἔχει μεταφραστεῖ σέ περισσότερες ἀπό εἴκοσι γλῶσσες καί ἔχει διαβαστεῖ ἀπό ἑκατομμύρια ἀνθρώπους ἀνά τήν Οἰκουμένη. Εἶναι ὁ αὐθεντικός λόγος τοῦ Ἁγίου, πού ἔχει καταγραφεῖ αὐτούσιος στό βιβλίο, δίνοντας ἀπαντήσεις, λύσεις καί χαράζοντας πορεία ζωῆς.

Ὁ παγκόσμιος καί διαχρονικός ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης, μέ τήν μυστική ἀγγελική ζωή, τήν χαρούμενη ὑπακοή, τήν καρτερία στίς θλίψεις καί τίς ἀσθένειες, τήν ἀπλότητα τῆς πίστεως,

τήν ἄκρα ταπείνωση, τήν καθαρότητα τῆς καρδιάς, τήν θυσιαστική ἀγάπη, ἀκτινοβολοῦσε καί μετέδιδε τήν χάρη τοῦ Θεοῦ σέ ὅλους ὅσους τόν πλησίαζαν, ἀλλά καί σέ ἀνθρώπους ἀγνώστους πού εἶχαν ἀνάγκη λόγου παρηγορίας, ἐπικοινωνώντας μαζί τους μέ τρόπο θαυμαστό. Τήν οὐράνια αὐτή χάρη ἀπλόχερα καί διακριτικά διαχέει, ὅλος φῶς, ὅλος χαρά, ὅλος εὐσπλαχνία, ὅλος εὐεργεσία, ὅλος ἀγάπη, καί μετά τήν κοίμησή του, σέ ὅλους ὅσους ἐπικαλοῦνται τίς πρεσβεῖες του. Διότι, ὅπως ὁ ἴδιος διαβεβαίωσε, «ὅταν φύγω ἀπ' τή ζωή αὐτή, θά 'ναί πιο καλά. Θά εἶμαι πιο κοντά σας!».

Ὁ λόγιος Δεσπότης τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ

Τοῦ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Δ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ*

ΟΚΑΤΑ κόσμον Δημήτριος Καραμάνος ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ 1869. Ἡ καταγωγή τῆς οἰκογενείας τοῦ πατρὸς του ἦτο ἐκ Γερμακίου Λακωνίας, ἐνῶ ὁ ἐκ μητρὸς πάππος του ἦτο εἷς ἐκ τῶν δέκα Δημογερόντων τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς Τουρκοκρατίας. Ἀνδρώθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του. Ἐσπούδασεν τὴν Ἱεράν ἐπιστήμην εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐνῶ συνέχισε τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου. Ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν ἱστορίαν, καὶ εἰδικότερα γιὰ τὰ βιβλία, τὸν ὤθησε εἰς τὸ νὰ δημιουργήσει μὲ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐτῶν μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων καὶ σπουδαιότερων ἰδιωτικῶν βιβλιοθηκῶν τῆς χώρας. Πρὶν τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, τὴν ἐδώρισε εἰς τὴν Ἱεράν γυναικειαν Μονὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Ἐρμιόνης καὶ φέρεται τὸ ὄνομα: «Καραμάνειος Βιβλιοθήκη». Τὸ 1900, ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου Β' (τοῦ Οἰκονομίδου) καὶ ἐδιορίσθη εἰς τὸν Ἱερόν ἐνοριακόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύστη τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ 1906, ἔλαβε τὸν δεῦτερον βαθμὸν τῆς ἱεροσύνης καὶ τὸ ὀφάκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, ἐνῶ ἀνέλαβε καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐφημερίου τῆς Μοίρας τῶν Ὑψηλῶν τοῦ Ἐλληνικοῦ Στόλου καὶ τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ναυτικῶν Δοκιμῶν. Τὸν Μάιον τοῦ 1912, ἡ Ἱερά

Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοκλήτου (τοῦ Μηνοπούλου), τὸν ἐξέλεξε Ἐπίσκοπον τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν. Ἡ χειροτονία του εἰς τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς ἱεροσύνης ἐγένετο τὴν Κυριακὴν 19 Μαΐου 1912, εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῶν Ἀθηνῶν, παρουσία τοῦ ἐνδόξου Ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτη.

Τὸ 1916, ἔχασε τὴν ἔδραν του λόγῳ τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ἐνῶ τὴν περίοδον 1916-1922 ἀντιμετώπισεν σοβαρὰ προβλήματα λόγῳ τοῦ «Ἀναθέματος» κατὰ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ὑπερασπίσθηκε τὸ χεимаζόμενον ποιμνίον του καὶ διέσωσεν ἀπὸ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα πολλοὺς Ἀγγλοὺς στρατιῶτες, τοὺς ὁποίους καὶ ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Γενεσίου Θεοτόκου Ζούρβας Ὑδρας. Οἱ Γερμανικὲς Ἀρχαὲς Κατοχῆς τὸν εἰδοποίησαν νὰ ἐγκαταλείψει τὴν νῆσον ἐντὸς 7 ἡμερῶν, προειδοποίησεν τὴν ὁποία ὁμως ἠγνόησεν παντελῶς ὁ ἀπτόητος ἀπὸ ἀπειλὰς Ἱεράρχης. Ἀπειναντίας, ὄχι μόνον δὲν ἐγκατέλειψεν τὴν ἔδραν του ὁ ἡρωϊκὸς ποιμενάρχης, ἀλλὰ κατόπιν ἐνεργειῶν του ἀνεφοδίασε τὴν νῆσον μὲ τροφίμα, ροῦχα καὶ ὑποδήματα ἀπὸ τὸν Διεθνή Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὑποσιτισμοῦ καὶ τῆς δυστυχίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρῆς ἀρχιε-

ρατείας του (συνολικά 53 χρόνια...!), κατόρθωσε να αυξήσει τα όρια της επαρχίας του και την 12ην Ὀκτωβρίου 1936 να αποσπασθεί η Αίγινα ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν και να περιληφθεῖ εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας και Σπετσῶν. Κατοχύρωσε τὴν κτηματικὴν περιουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως του και ἀπέφυγε τὶς ζημιόγρονες ἀπαλλοτριώσεις. Μὲ πρότασή του ἀνακηρύχθηκε Ἅγιος ὁ Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως Νεκτάριος Κεφάλας. Στὶς 3 Σεπτεμβρίου 1953, ὁ Προκόπιος ἐπραγματοποίησεν τὴν ἀνακομιδὴν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου.

Τὸ 1962, και παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἦτο 93 ἐτῶν, ἐδιορίσθη Τοποτηρητὴς τῆς νεοϊδρυθείσης ὁμόρου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς. Πνευματικά του ἀναστήματα ὑπῆρξαν δεκάδες Ἱερέων, καθὼς και οἱ Μητροπολίτες: Γυθείου Προκόπιος, Κορινθίας Προκόπιος, Γυθείου Φιλήμων, Ἡλείας Γερμανός, Δρυνουπόλεως Χριστόφορος, Πειραιῶς Χρυσόστομος, Κοζάνης Διονύσιος, Ναυπακτίας Δαμασκηνός, Παροναξίας Ἐπιφάνιος, Κεφαλληνίας Προκόπιος κ.ἄ. Μέχρι πρὸ τινος τὸ ὄνομά του ἔφερren ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριᾶς (Θεσσαλονίκης) κυρὸς Προκόπιος (ὁ Γεωργαντόπουλος). Ὁ Ὑδρας Προκόπιος, ἂν και εἶχε τὴ δυνατότητα να μεταθεθεῖ εἰς μεγαλύτεραν Μητρόπολιν, οὐδέποτε ἐγκατέλειπεν τὴν λαχούσα εἰς αὐτὸν Ἐπαρχίαν. Γιὰ τὸ πολυσχιδές ποιμαντικὸν και ἔθνικόν του ἔργο τιμήθηκε ὑπὸ τῆς Πολιτείας με τούς Μεγαλοσταύρους τῶν Ἑλληνικῶν Βασιλικῶν Ταγματῶν: Γεωργίου τοῦ Α΄ και Φοίνικος. Ἐπίσης και με τὸν Μεγαλόσταυρον τῶν Ὁρθοδό-

ξων Σταυροφόρων τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ὁ Ὑδρας Προκόπιος ἀπεβίωσεν τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς 3 Δεκεμβρίου 1965, εἰς τὸ Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός» τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ σορὸς του ἐτέθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα, εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν και τὴν ἐπομένην ἡμέραν με πολεμικὸ πλοῖο μετεφέρθη εἰς τὴν Ὑδραν. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία του ἐψάλη εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς νήσου, προεξάρχοντος τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν και Αἰγίνης, Μητροπολίτου Παροναξίας Ἐπιφάνιου (Καλαφάτη), συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ κλήρου και παρουσία πλήθους κατοίκων τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας. Ἡ ταφή τοῦ πολιοῦ γέροντος ἔγινε εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Ὑδρας (ἐπονομαζόμενου και Μοναστηριοῦ).

Ὅπως ἀναφέρει ὁ θεολόγος Νικόλαος Τζιράκης: «...ὁ Ὑδρας Προκόπιος ὑπῆρξεν ἀγωνιστὴς και ὑπέρμαχος τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιβλητικὸς, ἀριστος λειτουργός, ἀσπληρὸς τηρητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας, στοργικὸς εἰς τούς δεομένους και προστάτης τῶν ἐχόντων ἀνάγκην... Ἐκέκρητο σπουδαιότητα ἐκκλησιαστικὴν πείραν καθόσον, πλέον τῆς ἡμισείας ἑκατονταετίας, εἶχε παρακολουθήσει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ ἐκκλησιαστικά πράγματα και μετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος... Μὲ τὴν ἀπεραντον μνήμην και τὴν κλασικὴν του χαριτολογίαν, ἀφηγεῖτο εἰς τούς νεωτέρους Ἱεράρχας περιστατικά ἑνός αἰῶνος».

Ἐφημερίδα «ΕΣΤΙΑ»

* Ὁ Παναγιώτης Δ. Ριζόπουλος εἶναι Ἐκκλησιαστικὸς συντάκτης-συγγραφέας.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Τοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΟΛΕΒΑ
Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος

Η ΕΟΡΤΗ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν φέρνει στήν ἐπικαιρότητα τό αἶτημα νά συνδυάσουμε τά κείμενα καί τά διδάγματα τῶν μεγάλων αὐτῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μέ τίς σύγχρονες ἀνάγκες τῆς Παιδείας καί μέ τήν κρίση πού βιώνουμε. Πιστεύω ὅτι σέ μιά δύσκολη ἐποχή, ὅπως εἶναι ἡ σημερινή, ἡ ἑλληνορθόδοξη παιδεία μπορεῖ νά καλλιεργήσει μηνύματα αισιοδοξίας καί νά δώσει πρότυπα ζωῆς στά παιδιά μας.

Ὅταν διαβάζει κάποιος τά βιβλία διαφόρων τάξεων καί ἐπιπέδων τοῦ σχολείου διερωτᾶται γιατί ταλαιπωροῦμε τούς νέους μας χωρίς ἀξίες καί πρότυπα. Ἔχει ἐπικρατήσει μιά δῆθεν προοδευτική ἀντίληψη πού θεωρεῖ ξεπερασμένες τίς παραδοσιακές ἀξίες, οἱ ὁποῖες κράτησαν ὄρθιο τό Ἔθνος μας ἐπί αἰῶνες. Ἐπικρατεῖ ἡ τάση νά ὑποτιμῶνται οἱ μάρτυρες, οἱ ἥρωες καί οἱ ἀγωνιστές τῶν ἐθνικῶν ιδεωδῶν καί νά προβάλλονται ὑλιστικές ἀξίες πού δέν ἐμπνέουν. Ἐπιπλέον ἡ πολυδιαφημισμένη πολυπολιτισμικότητα ἀναφέρεται ὡς κύριος στόχος τῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, ἐνῶ ἔχει ἀποτύχει σέ ὅλη τήν Εὐρώπη, ὅπως ὁμολογοῦν οἱ ἡγέτες τῆς. Ἄλλωστε σέ ἐποχές κρίσης ἕνας λαός συσπειρώνεται καί ἀποκτᾶ αὐτοπεποίθηση περισσότερο μέ τήν προβολή τῆς ἐθνικῆς ταυτότητας καί τῆς ἐθνικῆς συνείδησης καί ὄχι μέ πολυπολιτισμικούς χυλούς καί μέ διεθνιστικά, δῆθεν ἀνθρωπιστικά, μηνύματα.

Ἡ δύσκολη περίοδος πού διανύουμε

ἀπαιτεῖ τήν ἀναπροσαρμογή τῶν στόχων τῆς παιδείας ἐπάνω σέ βάσεις ἑλληνορθόδοξης καί μακριά ἀπό συμπλέγματα ἠττοπάθειας καί θολοκουλτούρας. Ἡ γλῶσσα μας πρέπει νά διδάσκεται ὡς ἐνιαία, ἀπό τίς ἀρχαῖες μέχρι τίς νεότερες μορφές τῆς. Ἡ κατάργηση τοῦ πολυτονικοῦ πρέπει νά ἐπανεξετασθεῖ, διότι ἐπέφερε ἀνορθογραφία καί αὔξησε τίς δυσλεξίες καί μαθησιακές δυσχέρειες. Τά κείμενα Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας πρέπει νά βασισθοῦν σέ νέα σχολικά ἐγχειρίδια πού θά ἐπαναφέρουν τούς μεγάλους λογοτέχνες καί ποιητές καί δέν θά καλλιεργοῦν τήν ἀπαισιοδοξία πού παρατηρῶ σήμερα σέ διδασκόμενα κείμενα. Ἡ Ἱστορία ὠφελεῖ ὅταν καλλιεργεῖ τόν ὑγιή πατριωτισμό μακριά ἀπό λογικές «συνωστισμοῦ», τουρκολαγνείας καί μαρξίζοντος ὕλισμοῦ. Οἱ νέοι μας ἀναζητοῦν ἐθνική ὑπερηφάνεια καί ἡρωικά πρότυπα. Γιατί τούς τά στερήσαμε κατά τά τελευταῖα χρόνια;

Τό μάθημα τῶν Θερησκευτικῶν πρέπει νά παραμείνει Ὁρθόδοξο Χριστιανικό, ὅπως διακηρύσσει καί ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τήν ἀπόφαση τῆς 13.1.2016. Ὅπως ὀρθῶς τονίζει στή σχετική εἰσήγησή του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ' Ἱερόθεος, γιά λόγους θεολογικούς, παιδαγωγικούς καί νομικούς πρέπει νά ἀπορριφθοῦν οἱ προτάσεις γιά θρησκευολογικό ἢ πολυθρησκειακό μάθημα. Ἐνα μάθημα ἀποχριστιανοποιημένο ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ στοιχειώ-

δεις παιδαγωγικές αρχές και σύν τοις άλλοις εἶναι ἀντισυνταγματικό, ὅπως κατέδειξε μέ ἑννέα σχετικές ἐπισημάνσεις τῆς ἡ γνωστή καί σαφέστατη ἀπόφαση γιά τά Θρησκευτικά τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων μέ ἀριθμό 115/2012. Σέ ὅλες τίς χώρες τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως –πλὴν τῆς Γαλλίας– τό μάθημα ὑπάρχει ὡς βασικό μέσο διαπλάσεως ἡθους καί ἀλλοῦ περισσότερο, ἀλλοῦ λιγότερο τό περιεχόμενο βασίζεται στήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία κάθε λαοῦ. Ἡ Χριστιανική διδασκαλία εἶναι ἀκόμη πιό ἀναγκαία σήμερα, διότι ἡ ἀλληλεγγύη πρὸς τόν συνάνθρωπο εἶναι τό ζητούμενο ἐν μέσω οικονομικῆς κρίσης.

Σέ ὀρισμένα Γυμνάσια τῆς πατρίδας μας ἔγινε τά τελευταῖα χρόνια ἕνας πειραματισμός. Διδάχθηκε ἕνα πολυθρησκευτικό μάθημα ἀντί γιά τά Ὁρθόδοξα Θρησκευτικά μέ ἀποτέλεσμα νά προκληθεῖ σύγχυση σέ μαθητές καί διδάσκοντες. Τό Πρόγραμμα αὐτό πρέπει ἀμέσως νά ἀποσυρθεῖ ἔστω κι ἂν τό ὑποστηρίζει μία μικρή ὀμάδα «προοδευτικῶν» θεολόγων. Βασίζεται στή θεωρία τοῦ θρησκευτικοῦ ἐγγραμματισμοῦ, ἡ ὁποία δοκιμάσθηκε στήν Ἀγγλία καί κρίθηκε ἀποτυχημένη. Τά ἑλληνόπουλα, τά ὁποῖα χρησιμοποιήθηκαν γιά τό πείραμα, βομβαρδίσθηκαν ἀπό πληροφορίες γιά Βουδισμό, Ταϊσισμό, Ἰσλάμ, κ.λπ. ἀνακατεμένα μέ λίγη Ὁρθοδοξία καί Καθολικισμό. Ἐτσι κινδύνευσαν νά ἀποκοποῦν ἀπό τήν ἑλληνορθόδοξη παράδοση καί τήν ἐθνική μας ταυτότητα. Ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου στήν πλήρη τεκμηρίων εἰσήγησή του τῆς 12.1.2016, ἐνώπιον τῶν Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν, καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί ἐκπροσώπων τῶν Θεολόγων, χαρακτήρισε αὐτό τό Πιλοτικό Πρό-

γραμμα ὡς μιά συγκριτική θρησκευολογία, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά ἀποτελέσει τή βάση τῶν ὀποιωνδήποτε βελτιώσεων. Πρότεινε –καί αὐτό δέχθηκε ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος– νά παραμείνουν ὡς κορμός τά βιβλία καί τό Ἀναλυτικό Πρόγραμμα τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου, ὅπως ἰσχύουν σήμερα, καί νά προστεθοῦν στό τέλος κάθε βιβλίου ὀρισμένα κεφάλαια γνωριμίας μέ τά κυριώτερα θρησκευόμενα. Δέχθηκε μάλιστα νά ἀξιοποιηθοῦν καί κάποια θετικά στοιχεία ἀπό τό Πιλοτικό Πρόγραμμα, ἂν ὑπάρχουν.

Ἐννοεῖται ὅτι καί ἡ εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Ναυπάκτου καί ἡ τελική ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου δέν κάνουν ἀποδεκτὴ τήν πρόταση τοῦ Ἑπουργοῦ Παιδείας κ. Νίκου Φίλη γιά μετάλλαξη τοῦ μαθήματος ἀπό Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἀγωγή σέ θρησκευολογία. Τά παιδιά μας χρειάζονται πρότυπα καί ὄχι ξερερές γνώσεις.

Χρωστοῦμε πολλὰ στοὺς νέους μας. Τοὺς ἔχουμε πληγώσει μέ τίς συνέπειες τῆς κρίσης, γιά τήν ὁποία οἱ ἴδιοι δέν εὐθύνονται. Τουλάχιστον ἄς τοὺς ἐφοδιάσουμε μέ ἠθικά καί πνευματικά ἐφόδια γιά νά ἐπιβιώσουν ὡς ἄνθρωποι καί ὡς Ἑλληνες. Νά τοὺς μεταδώσουμε μέσω τῆς παιδείας τίς προαιώνιες ἀξίες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως εἶναι ἡ φιλοπατρία, ἡ δημοκρατία, ἡ θρησκευτική εὐλάβεια, ἡ κοινωνική δικαιοσύνη, ἡ ἀλληλεγγύη, ὁ ἥρωισμός, ἡ ἀγάπη πρὸς τά γράμματα, ὁ σεβασμός πρὸς τοὺς γονεῖς, ἡ ἀγάπη γιά τά ἔθιμά μας. Καί γιά νά τιμήσουμε οὐσιαστικά τόν Μέγα Βασίλειο, τόν Γρηγόριο τόν Θεολόγο καί τόν Ἰωάννη Χρυσόστομο, ἄς ἐπαναφέρουμε τά Πατερικά κείμενα στή Μέση Ἐκπαίδευση!

(ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ 27.1.2016)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κ.Κ. ΑΝΘΙΜΟΥ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΕΡΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΑΠΟ 31.12.2015 - 31.01.2016)

ΠΕΜΠΤΗ

- 31.12.2015

6.00 μ.μ.: Ἐσπερινός εἰς τόν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Βασίλειου Νέας Ἐλβετίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - 01.01.2016

7.00-10.45 π.μ.: Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασίλειου καὶ ἐπίσημη Δοξολογία διὰ τὴν 1^η τοῦ νέου ἔτους εἰς τὸν ἱερὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ - 03.01.2016

7.00-10.45 π.μ.: Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν ἱερὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

ΤΕΤΑΡΤΗ (ἅγια Θεοφάνεια)

- 06.01.2016

7.00-10.45 π.μ.: Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Μέγας Ἀγιασμός, εἰς τὸν ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

11.00 π.μ.: Τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων εἰς τὴν παραλίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

ΠΕΜΠΤΗ - 07.01.2016

7.30-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν

Ναὸν Τιμίου Προδρόμου τοῦ Παπαφείου Ἰδρύματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ - 10.01.2016

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν ἱερὸν προσκυνηματικὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου ἁγίου Δημητρίου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ - 16.01.2016

6.00 μ.μ.: Ἐσπερινός εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Ἀντωνίου (περιοχῆς Ἰπποδρομίου).

ΚΥΡΙΑΚΗ - 17.01.2016

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν ἱερὸν προσκυνηματικὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου ἁγίου Δημητρίου.

6.00 μ.μ.: Ἐσπερινός εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Ἀθανασίου (Ἐγνατία).

ΔΕΥΤΕΡΑ - 18.01.2016

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Ἀθανασίου (Ἐγνατία).

ΣΑΒΒΑΤΟΝ - 23.01.2016

6.00 μ.μ.: Ἐσπερινός εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν ὁσίας Ξένης (περιοχῆς Χαριθῶν).

ΚΥΡΙΑΚΗ - 24.01.2016 —————

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν πανηγυρίζοντα **ιερόν Ναόν** **ὁσίας Ξένης** (περιοχῆς Χαριθιάου).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - 29.01.2016 —————

6.00 μ.μ.: Ἑσπερινός εἰς τόν πανηγυρίζοντα **ιερόν Ναόν** **ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν** (περιοχῆς Βούλγαρη).

ΣΑΒΒΑΤΟΝ - 30.01.2016 —————

7.30-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν πανηγυρίζοντα **ιερόν Ναόν** **ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν** (περιοχῆς Βούλγαρη).

ΚΥΡΙΑΚΗ - 31.01.2016 —————

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν **ιερόν Ναόν Παναγίας τῆς Δεξιᾶς**.

ΑΠΟ 01.02.2016 - 28.02.2016

ΔΕΥΤΕΡΑ - 01.02.2016 —————

6.00 μ.μ.: Ἑσπερινός εἰς τόν πανηγυρίζοντα **ιερόν Ναόν** **τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ**.

ΤΡΙΤΗ (Ὑπαπαντή τοῦ Χριστοῦ)
- 02.02.2016 —————

7.30-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν πανηγυρίζοντα **ιερόν Ναόν** **τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ**.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - 05.02.2016 —————

6.00 μ.μ.: Ἑσπερινός εἰς τόν πανηγυρίζοντα **ιερόν Ναόν** **τοῦ ἀγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου**.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ - 06.02.2016 —————

7.30-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν πανηγυρίζοντα **ιερόν Ναόν** **ἀγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου**.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Μετά τήν Ἑορτήν τῆς Ὑπαπαντῆς
- 07.02.2016 —————

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

καί Χειροτονία Διακόνου εἰς τόν **ιερόν Ναόν** **ἀγίας Τριάδος**.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
- 14.02.2016 —————

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν **ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν** **ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ**.

ΚΥΡΙΑΚΗ Τοῦ Τελῶνου καί Φαρισαίου
- 21.02.2016 —————

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία καί Χειροτονία Διακόνου εἰς τόν **ιερόν Ναόν** **ἀγίας Βαρβάρας ἄνω Τούμπας**.

ΚΥΡΙΑΚΗ Τοῦ Ἀσώτου
- 28.02.2016 —————

7.00-10.30 π.μ.: Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν **ιερόν καθεδρικόΝ Ναόν** **τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας**.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Θεσσαλονίκης*